

kurauksena niistä kivien
kaadoista joissa olen ollut
mukaan aamuyana sellai-
sina, jona minä ne muistan
jopa vuosikymmentenkin takaa.

Ensimmäiset kivien

Olin tullut valituksi pitäjän rüstantoityyhdistyk-
seen vuonna 1957. sen johtokuntaan. Jaska
tuosta naapurikylistä oli minun sinne ehdotta-
nut. Yhdistyksestä sain heti tehtäväksi vuoksa-
maan omistajilta maan kirsien metsästä reosten
Olin kylätäiden kanssa hevissä l'kissa ja näin
vuoksaus annistui hyvin, tuolloin ei vielä
vielä ollut rekisteröityä seuraa joten vuoksa-
jana oli oli kaustisen kirsikmiehet.

Tuohon aikaan heki loppa neljä eri kirsikseurukkaa

Näin sinä sitten kävi että ostin Pöytästä viinilukko
Einsisterin lasket ja puosot vanhasta kolmen
linjan kivaarista porattiin piiperi Honkasannan
asepajalla väljyyteen 9,2 mm joka tuolloin oli
pienin sallittu väljyys kirsille ja sitä tiestä
asesta tuli luovallinen.

Kirsi merkit tuolloin ammuttiin 100 m mat-
kalta seisovaan kuroon jolloin kaikki
viisi laukausta tuli osaa ja pienin pistemäärä
oli 15 pistettä jolla läpäisi. ammunnat suositettiin
sora maantulle ja suorituksen vastaanottajana
oli piirin riista päällikkö, näin ainakin silloin
kun minä ammuin ensimmäisen merkkini

Olen säilyttänyt tuon tuon kortin muistona

Kirsi kanta oli vuonna vuonna tosi vähäi-
nen kirsien jälkeä kuljettiin katsomassa jopa
kymmenen kilometrin päähän. kaatolynä oli koko
pitäjää kakti 6-7 kappaletta, eikä niistä kukaan
saatu kuin keskimäärin puolet haadettua.

Elätti vuotta 64, kuudes vuosi minulle
kirsimetsällä. Kirsi porukka oli pienentyneet,
oli jaettu kaktia meidän seuruuseen kuulu

non 15-20 miestä. Luvat olivat jaettu mies periaatteella. Meillä oli kolme hirvenkäärä luvua. Oli menossa viimeiset luvapäivät, ja metsällä oli oltu tosi akkerasti. Lähes joka aamu lähdettiin hirvimetsälle kuin hakkuu-mies porstolle. Pakkaskelejä oli ollut viikkotolkulla mittari näytti -20° -30° asteen lukemia, luntakin oli ja hirsuet tosi arkoja. Sauma kiessi pitäjältä toiseen ja kaikki yritti saada siitä osansa. Tähän takkaan liittyi sitten paikalliset hirsuet ja aina siitä joku pääsi kaatamaan.

Oli perjantai ilta, johtaja oli saanut tietää että päiväsinnaan takana on samana päivänä nähty 3 hirsven jätet alue oli reppalainen, mutta saimme toiselta porukalta luvan ajaa hirsviä heidän sarkojen perikki kunkin passin sitten vain olisi meidän omalla puolella. —

Lauantai aamu valkeni pakkanaen oli yön aika mennyt perseellen, suojas. Saimme kymmenkunta miestä reaktiin oman alueen takalinjalle hirsvikankaalla. Olin istunut reaktipaikalla noin tunnin kun kuulin kaukaa hundan tulee! Vähän ajan päästä lähin passimies Kauko tulee minun luokse ja kysyy että mitä ne huusi, oli muuten porukan johtaja selitin tilanteen. Sadetakki kahisten kauko lähti omalle passipaikalle, taisin hieman kirota mielessäni. Satoi rännän sekaisin vettä.

Kaukon passista kuului jatkuvasti pientä liikeen aiheuttamaa kahinaa ja rajinaa kun liian vähissä lamineissa oleva mies yritti pieneellä liikkeellä pitää itseään lämpimänä otamalla passin mennessä huomasi unoh-

tamen patsaanat katin sain kuitenkin Heinolta hyväältä kaverilta 5 kpl. makasimia. Siinä istuessa näitä mieltiessä huomasi liikettä edessäni hevonen ei vaan hirsu takaa tulee toinen näkään isompi naaraista ei passia. Olin ajatellut mielessäni valmiiksi miten monettelen jos tulee useampia kuin yksi. Ensimmäistä

ammun varmanpäälle vain kerran ja toista niin monesti että kaatuu. Hirret seisovat vain noin 40 m päässä. Tähtään pienempää suosaan rintaa ja laukaisen, sen jälkeen toista kylkeen kahdesti ensin ampuvani hirvi juoksee noin sata metriä näen heti sen altavan vain kolmella jalalla hirvi jää kuitenkin näköetäisyydelle toinen hirvi on kaatunut metsä ajaa mutt. nousee siitä ammun sitä lähietäisyydeltä kahdesti päähän. Tistan hirven ja läden katso- maan ensin ampuvani. Veri lunnassa kestoo osumasta kun tulen lähemmäksi nousee hirvi kuitenkin pystyyn kärelee edelläni kolmella jalalla itselläni ei ole enää palsum- noita, samalla muistan että turkin taskus- on parikappaletta kovakärkistä varattuna meikki laukauksia vasten läden hakemaan niitä turkin alin jättänyt vahtipaikalle.

Talotessani hirven luo näen sen hojavan tukki mäntyä vasten ^{nojatun} paikalle tulevat myös Heino ja Uolevi. Uolevi lopettaa hirven kauh- osemalla.

Alkaa hirvien suolistus ja jääki pehnu Hanu ja Matti ajomiehet olivat lähteneet jäähille he pääsivät yllättämään hirvet ruokailimasta ja näkivätkin, laumassa oli tuolloin mukana myös hankosarjainen erittäin isokokoinen yksos hirvet kuitenkin lähtivät määrään suuntaan pojat kiirsivät eteen ja huudoillaan saivat hirvet kääntymään passi katjiin.

Minusta eteenpäin grassi keljussa oli Heino hän kertoo: „minäkin kuulun huudot sekä viimeisen hirvet tulee samoin kuin minun- kin kohdallani häneleki tuli huudon jälkeen Uolevi grassipaikalle ja noin kolmen kymmenen metrin päästä kysyy että mitene huusi Heino koitti näyttää merkkia että hirvet ovat hänen edessä muttei kuitenkaan juuri sillä hetkellä näkyneissä. Pojat kysymään minulta miksen minä sitä virsta ampuanut, sillä myös Heino

oli nähnyt sen komeimman. Jälkiä tutkittaessa selvisi että usos oli kiertänyt eroten launnasta Haukon passinajan lähtö rakkikotjun läpi sen jälkeen kun mina avasin lullen.

Päivä kului iltaan hirviä verätettäessä ihmisten ilmoille ja nytkeissä.

Monta kertaa muistoissa tulee jousi nämä ensimmäisen hirven kaato miehen. Paissa ~~tästä~~ tässä mainiluis to hirvimiehistä ovat Heimo Uolevi ~~ja~~ ja Matti sekä moni muu joka tuolloin oli mukana. Nuo satosen syyspäivän tarakturnat ovat ajan kuluessa vain kirkkaina jääneet minun muistikuviksi.

Saukkorannassa

Pera 17/3 1999.

Saukkorannan huvilalla istuksin ja odottelen niitä nytkeä Konstan sinisiä ajatuksia.

Tästä metsästä majanani raja juoksee Köyhäjokeen lähden veden oja, näin koko talven on se vissanut ilman jää peitettä.

Hihteilin tuonne ojan reunaa reastaristoa ja havaitsin että vesi ojaassa on takella täysin kirkaste. Kilometrin päässä tästä jokisannasta alkaa suo, lähden vena.

Ennen suon reunaa löysin kuitenkin kaksi kättistä, joista kuppuri kiskas lähde vesi.

Hieman patoamalla oja tulee saamaan saunaaan hyvän kylpyveden. Olin kalli laani velli aikomuksena käyttää sitä sillä kostin saan selville sen ruostejitosen veden.

Sitä tässä odotellussa oli aikomus meistä kolmatta hirven kaatoani.

Syysy 1967. Jatapraktui tuona päivänä olimme Salon kylän metsästä mailla hiven pyynnissä Bospäkillä. Olin passiketjun viimeisenä miehenä. Olimme istuneet liki tunnin lumisessa maastossa. Hiljaisuus liki täydellinen. Vain ~~to~~ pystötiäisten jarru oli käynyt terveh- timässä. Erkoina lintuna nekin katotosivat

lumiseen metsään. Yhtäkkiä alkoi tapahtua
kivääri takoi tulta passiflijassa noin puolen
kilometrin päässä minusta. Siskin makasiini tyh-
jäksi - ja lämpö tuli. Mitään kaadon merkkejä ei
tullut. Odottelin sitten vihdoin viimein kolme
meskkiä tarkoittava aikuinen hirvi kaatunut.

Kymmen pikkinen hankasasiuro on
kaatunut Vbitan angurman ja kahta muuta
haavoitettua. Lauri tuolloin porukan johtaja käveli
vierelle ja sanoi: Pentti otat kaksimiestä mukasi
menet ja lopetat naaras-hirven joka on haavoittunut
hirvi ~~on~~ on mennyt naapurin seuran alueelle
mutta koska näin tunnin päästä alkaa hä-
mästää si aikaa ole tuhlassana. Lisä ten
meren kyseisen seuran johtajan prabelle ja
soriin jos mahdollista mitä sen hirven kan-
sa sen jälkeen tapahtuu. Johtaja sanoi myös
attensa kaiken vastuu mikäli se johtaa
hirven kaatumiseen.

Veri jälkeä oli hyvä seurat noin 20 sm
vahvassa lumessa. Kavereksiksi otin tietty-
kin ^{Heinon} sekä Mattin kilometrin seuran jälkeen
hirvi oli maannut mutta lähtenyt siit.

Kuljin vasemmalla noin 50 m jäljellä.
Matti oikealla, ja Heino tuli jälkeäniikin
meistä noin 50-100 takana. Tulimme auki-
alle jokoika oli aavaa. Heino osoitti aseel-
teen, maasto nousi, karjantulla seisoi
naaras hirvi. Näin sen samalla kun
Heino ja Matti kyyristyivät ottamaan
ampumapaasentaa.

Minulla oli tyhkyt pöyryinen etä lielainen
tarvii Matilla minun Winkister johon ka-
hävällä oli myös kartoitus. Laukaukset
tulivat pian, itse olin paljon lähempänä
jota näin että jäkäli ja lumi pölysiivät
hirven maahan alta nojilla matka oli noin
300 m Minun laukaus oli läheltä
sikään, Otin kuitenkin niin paljon
lähempänä että se osui heti pelkärangur.

ala puolelle minkä sitten myöhemmin
totesimme. Hirsi meni edelleen. jatkoin
samaa käytäntöä Heino jäyillä 200 m jässä
Matti oikealla ja minä vasemmalla.

Edessä tiheä kuusikko jonne jäiset johtivat
lunoi kädellä Heinoille merki jysähtyä,
Olin huomannut että kuusikon takana oli
laaja aukio, joten kuusikko oli ikään kuin
niemi tuonne aukiolle. Kiersimme tämän
kuusikon ympäri Matti oikealta, minä vasemmalta
takana tulimme yhteis hirsi oli senkaappa.

Ilta alkoi hämmähtyä tulimme takaisin
sadan metrin nälein sitä puolta jonka
minä olin liestänyt. Nyt meinasi tulla vahin
ko! Tullessamme Heino luo Matti oli edellä
minä sivulla Heino näki Mattin minä
tulni sivulta minun ja Heino välissä oli
tiheä kuusi puuska. Heino kuuli minun
tuloni ja luuli hirveksi Matti näki kun
hän nosti kiväärin minua kohti ja kuusi
olai ammu samalla toin itsekin maihin

Mietittiin tikannetta, jatkettiin haravoitusta
samalla systeemillä minä vasemmalla Matti
oikealla Heino hieman jässä jätkeä pitkin
näin jätkeiden kääntyvän aukiolle astuin
parikymmentä metriä kuusikossa oli aukio

Samassa rytisi hirsi lähti Heino luo
ja ase puhui, hirsi räntäsi kohdalle tuo-
hon aukioon tähtäsin kaularankaan ja
siihen se myös osui hirvi teki kupsukeikan
jää siihen selälleen.

Olimme kaukana toisen metsästyksen seurau-
alueella hakeuduimme lähimpään taloon siellä
soitimme kyseisen seurauksen johtajalle, siellä
oli myös meidän kiviprosessin johtaja odottamassa
meidän yhteydenottoa. Hirsestä oli jo sovittu
me saamme pitää sen heidän seurauksen ha-
si itse ampua amat lupaus. Viikot oli
sovittu että vastauksessa tapauksessa taisin jain
meretellään sanain, Näin on myös käynyt!

Ilmainen jopa paikallinen mekastus valtasi nyt koko pyynti porukan. Traktori ajettiin niin pitkälle sillä polkua pitkin pääsi hirvi oli suolistettu ja se nousi keveästi peräkäsylle, liekö osasyynä se että koski pullo kiersi jatkuvasti mieheltä toiselle. Traktori kuski ja automiehet katsoivat kateellisina iloista porukkaa, olikan aihuttakin juhlia haavakko oli saatu saaliksi, ja asiat olivat kunnossa maajuri seurauksella. Kulkien oli vuoro juhlia seuraavana päivänä lihan jaolla!

Se toinen hirvi jota myös haavoitettiin sillä linnun allut vain juinta maasuu josta varentula tysehtyi vassiin jian nämä 32 matte vanhat lajakkumat säilyvät kirkaina muistoissa ehkä paremmin kuin monet sen jälkeiset.

Myös tässä muistelossa johtajana toiminut Lauri jonka muistan selväsanaaisena ja oikeudenmukaisena miehenä on ajat sitten siirtynyt rajan taakse.

Saukkovanta 20.3.98

Taasen on sauikko käynyt tervehtimässä, tälläkään kerralla en ollut itse paikalla, mutta jälki jää! Seuraava hirvi löytyy Autoveden Haujärven rönkkelikankaan räkissä alueelta Latosaaren maastosta.

Passi ketju oli Autoveden tiellä. Olimme ajomiehenä. Ajomiehille tulevat tilanteet tosi äkkiä ja ne menevät ohi myös äkkiä. Sattu oli kirkas pakkas aamu kuuksaa, sekä luote hyvin vähän. Lähdimme Vinkkelin kankaasta ajamaan ketjussa oikealla puolella munusta oli Leo ja Jorma vasemmalla puolella Taisto, Esko tarkoituksena oli ketjulla vetää noin 200m välein kulkien tuo kysinen alue koska oli kuulua pakkas yöinä olemme että hirvet osat arkoja ja saamme ne liikkeelle melua pitämällä. Olimme kulkenut noin kilometrin matkan kun kuitin vasemmalta takaa ryzähelyksen

Pysähdyin ja jäin odottamaan. Vähän ajan päästä alkoi kuulua risakduksi kum risut ja nauraiskoivut katkeilivat. Hirvi sieltä tuli tarppi sarvi uros kävelee minun vasemmalla puolella, ohitse aikoo mennä. Nostan 8.2.

Vinsisterin olalle ja lotan tähtäys ruisten laivan taakse rakkurinnalle kohdalle ja annan palaa. Hirvi nytkähtää mutta jatkaa menoaan, annan takaapäin toisen laakin eläin katoaa taimistoon.

Noin 300m päässä näen Leon ja Jorman he ovat hirven menosuunnassa heidän että tarppisarvi uros tulee. Kaukaa ampuvat hirvi kumpuoi takaisin taimistosta, ja kaatuu noin 50m päässä minusta.

Ajomiehet kokoontuvat kaadolle. Hirvi pistetään ja mylätään paikalla metsässä. Sen jälkeen se ripustetaan kahden puun väliin ostean jäähtymään yön ajaksi. Osumat tutkitaan minun ampu-
mani ensimmäinen laukaus kourkujen takaosan läpi ja takaa ampuvani laukaus osui reiden sisäpuolta rakkurinnatse onteloon.

Leon ja Jorman laukaussesta toi osui kaulaan katkaisten henki torven. Hirven lihat kaunnettiin seuraavana päivänä Vintturille, jossa ne sitten myöhemmin jäettiin.

Tuolta latosaaren maisemasta tulee mieleen toikin tapaus: iska oli ampuut hirven vasan. Vasa oli todella pieni, sitä siinä sekoistettiin ja heitettiin huulta. Jorman Tenhon kanssa tuli luovattua, että tuomme sen korennolla kahteen pekkään joi metsästä korennolla kantaen mikäli saamme kahdestaan pitää lihat. Eikään sellaista kauppa tullut. Vähätelin vasan kokoa sanoen kyllä pystyväni kantamaan sen kokonaisena yksinkin, tätä pidettiin kuitenkin mahdottomana. Minulla oli rinka sidoin vasan rinkan läpi alle saat. Sau kohdalla. Kaverit auttoivat vasan ylös selkään painavalla se tului kävellä ja tarpparainohan siinä meni luolikossa. Sen verran kuitenkin pyösi että kuvattua tapaus päätin.

Saukkoranta 21.3.99
peuri päivänä

Muistelen tässä edästä Hirvestys tapahtumaa joskus 70 luvun vaihteessa. Oltiin jo marraskuulla lunta maassa parikymmentä senttiä. Minäkin olin päässyt passi mieheksi, usein miten olin ajamihenä koska oli hyväkuntoisia liikkuvaa lajia. Tuohan aikaan si vielä käytetty hirvikoiria eikä mita silloisista rovuista kovin montaa löytynyt. Koirat olivat Suomen pystykorvia tai Karjalan karkukoiria hirville kaikkamattomia, Uravan ja linnun haukkujia.

Tuona marraskuun aamuna passini oli potaskahudalla olin jotakuinkin vattilinjän keskellä. Edessä räme takana jo vanhenyi hakkuu aukio. Vasemmalla puolella oli tiheäpuinen metsäsaareke lämpän saarekkeen taka aukiolle oli Hsko vahdissa näin hänet koko ajan koska takana oleva aukio jatkuu vielä hänestäkin vasemmalle. Olin istunut tunnin verran kun huomasin kaksi hirveä jotka tulivat vasemmalta metsäsaarekkeesta minulle. Ammoin hirvien tulla lähelle, niiden kulkusuunta oli pitpassi linjaa. Edellä tulee ~~emo~~ emo jota vasa seuraa. Hirvet ravaavat omia vauhtia, Otan vasan jyrälle noin 50m päästä ammun lapaa kahti. Emo ottaa hypyn ja jatkaa suodaan steenpäi. Vasa kääntyy takaisin sanoja jälkiä, ammun uudestaan hypulle, mutta vasa menee.

Huudan Eskolle että vasa tulee ammu. Menee aikaa, lähden seuraamaan siitä jälkiä ritkin siitä mihin viimeksi ammuin. Joka kyy verta jäljissä noin kolmen sasan metrin päässä on edessä iso kivi sen vierestä on kaatunut iso kuusi joka on jäänyt oksilleen noin puoleltoita met-

sin korkeuteen, oasa nousee kiven viisä-
makuulta, huomaa sen vaste liian myöhään
Hirsi on tuon oksaisen kuusen rungotakana
ja on tuu toista etujalkaa. Suunta on Askon
grassipaikalle. Vähän ajan kuluttua kumunkin
ampuminen, ja vielä merkkilaukaukset.

Kokoonnumme kaadalle, ihmitelen omaa ammu-
mistani. Tulin varmana, että ensimmäinen lauka-
ukseeni osui, toisesta en enää ollut niin varma
matka oli paljon pidempi ja vauhtikin kova.

Takaisin tullessamme minun grassipaikalle johto-
ja pyysi näyttämään minne oli ammutut
ja hyvä oliikin tarkastaa olikan lumen pinta
tasainen. Ihmoin suunnan ja pojat lähtivät
tarkastamaan. Pian kuului huuto tumppe itse
katsomaan. Ensimmäinen luoti oli osunut tuon
moiseen sormen rakenteeseen koivuun hajonnut
pirstaleiksi hirvi oli tuon koivun takana
noin 15m hauden pinta oli luodin sirujen
pirstaama, minkuin olisi haulikolla ammuttu
Toinen luoti sen sijaan oli osunut eteen
lavan nokkaan murskaten lajavuon.

Kaadon luona oli roitotulet sytytetty,
kahvi kiehui ja seestyi aikanaan. Maksa oli
mättäällä siitä sai jokain laikata itselleen
sellaisen viulun kun halusi käristää. Silloin
nimittäin oli lajavuon paistaa hirven maksee
tuoreeltaan tikun nokassa nuotiolla, veri vain
lirskui suupielistä kun sitä puolitruoseena
syötiin. Tämä tapa loppui ydin voimaton
räjähdysten jälkeen eikä se ole enääkaan tul-
lut takaisin. Myöskin kahvin keitto nuotiolla
on jäämässä makkarain paiston reagoon.

Tähän päättyi hirven metsästyksen kohdaltani
sinä syksy, mutta paljon on ollut Tapanin
tarkassa tapahtumia vielä minunkin varalle.

Saukkoranta 29.3.95

Se oli sitä kahdeksan kymmen luvun alkua.

Olin jo muutaman vuoden ollut turkistarhaajana, Tarhauksen nahoitus kausi ja hirven metsästyksessä menevät pakain päällekin. Työn teko haittaa tosilla harrastusta. Enään ei ole aikaa olla hirvimetsällä kolme kymmentä vuorokautta syksyssä, minkuin oltiin kuusi kymmentä luvun puolivälissä. Mutta ei ole tarviskaan hirviä on ja paljon seursia sarvipäitä ammuttiin päivittäin.

Tuona vuonna minäkin ammuin neljä hirvää. Sunnuntai ajan oltiin oltu metsällä ja johtaja ilmoitti että maanantainakin ollaan metsälle menossa. Olin sovinut muurarin kanssa, että hän tulee aamupäivällä muuraamaan rävyjuoppua nahoittamoon. Johtaja Taisto kysyi minun proplemani ja sanoi "Sinä voit mennä sinne kostenevalle kyttämään hirviä jos ne tulevat pellolle, me muut jotka pääsemme lähtemään metsälle menemme Vinkelin tien vasten, hae sieltä opua jos tarvitset.

Aamu näytti harmaalta satoi rännän sekaisella vettä. Kiväärin auton perään ja menoksi. Ennen pesille tuloa näin että tien yli oli uudet hirven jälet, oli odotettavissa että pelloillekin joku tulisi. Asetuin odottamaan. Sillain tapahtui se mitä vähiten olisin taivaut, kaisain Enlannin kettu koiraa Repo suurikokoinen ajokoina, sekä juhtaasti sekaratunen Pinokko jonka väröistä jäniskoisa en vielä ole tavannut. Koirat töväsivät pelloille. Oltin aseeni vihelsin koirat ja lähdin kävelemään takaisin autolle. Tullessa hirven jätkien kahdalle muomasin Repan lähteneen jättä seuraamaan. Vihelsin koiraa, mutta samassa alkoi haukku, sen jälkeen

realtaravaa ryskettä haukku loppui ryske jatkui etääntyi. noin puolen kilometrin päässä alkoi haukku uudelleen nyt se soii yhdellä paikalla. Kierrin tuulen alle tikusi vetäi suoraan hirvestä näin lunta oli maassa vajaa kymmenen senttiä ja märkää. Mitä porhain keli lähestyä hirveä aloin hiipiiä, minä olin suolla puitakassavalla rämeellä joka oli met. ojat vedetty äskettäin. Koina haukku korkealla mäen päällä jossa taimikko mäntyjä noi 1,5m pitkiä. Pääsen pian tuon kanakaan seuran reunaan, sinne näkee lyhyellä matkalla kymmenkunta metriä. Hirvi häätistele koiraa kuulen mutta en näe. Vahvana kuulen Reijon röniäkää haukku. Yritän kurkkia taimiston lamasta hirveä, näen vilauksen koirasta hirvi hätyyttää koiraa. Nyt näen hirveen sarvet, taimiston yläpuolella "noin lähellä" samalla mäen hirven säkän. Vihreitä määnyrsä kavuja on kuitenkin min paljon että ne peittävät lavan ja hirven rakseimman kohdan. Hirvi on läheltä milloin hyvänsä tuuli voi pyörsähtää ja viedä minusta hajun. Teen ratkaisuni, täh lään säkään laskea siitä noi kolmekymmentä senttiä ja tarkaisen. Hirvi kaatuu, nousee ylös, rakenee viisisenttiä vahvoja mäntyjä kaatuu ja katkeilee. Minulla on puoli automaadi Reijiltan mutta toista tilaisuuhte ei tule. Taimisto on min sakea etten näe enää hirveä. Ryske läy kanakaan takea ja Repo haukkuu. Haukku lakkaa, seuraan verijälkeä tuulen taas paikkaan missä hirvi on kaatuillut, mutta lähtenyt vielä.

Palaan autolle takaisin ilman koiria, ajan kotiin siellä on muurari odottamassa. Kerron kotona miten minun on käynyt. muurari Veikko, vaimoni serkku. vaimoni tarjoutuu laastin tekijäksi ja apumiehenä ja molemmat telkäävät minua, että heide

homma loppuu asti. Veikko sanoo että elle-
me saa tänään muratuksi jatketaan huomenna
minä lähdän. Tiesin suunnitteen minne hirvi
oli paennut ja koska siinä suunnasta löytyy
maantie ajoin tiellä seuraten ylimenojalkia.

Vasikka kiven luota jälet löytyivät, veri jälet
ja molemmat koirat ovat olleet mukana. Haukku-
kin kuuluu noin kilometrin päästä, läheltä
naapuri seuran rajaa. Vislaan koiria ja ennen-
pitkää ne sieltä tulevatkin. Otan koirat autoon
ja lähdän hakemaan lisävoimia. Tiaan töydän
pyyntiosuikan saan radiopuhelimella yhtey-
den johtajaan. Johtaja Taisto määrää mukaan
Himman ja Eskon nelisin lähdemme hakemaan
tätä haavakkoa. Taisto hakee koiransa Karhu-
koiran ja minä vien omiani kotiin. Sen jäl-
keen tulen sovittuun paikkaan. Kierrämme
hirven renkaaseen. Verijäljet johtavat ren-
kaan sisään, mutta siellä on myös muuta
jalkia. Ainakin kaksi muuta suurikokoista
hirveä on renkaan sisällä. Esko Heimo, minä
jäämme kytkäkselle eri puolille työtä rengas-
ta ja Taisto päästää koiransa irti sen jäl-
keen kun löytää veri makuksen. Haukku al-
kaa melkein heti. Kaksi uros hirveä menee
Eskon ja Himman välistä pojat päästi ne
menemään. Haukku äityy paikalleen ja
sitten alkaa pitaasti lähestyä Eskon rassi-
paikkaa kohti. Hirvi kävelee hitaasti Eskon
mäköpiiriin siihen tuo tunnettu Traavin
kilpaampuja sen kellistää. Hirvi on suurikoi-
men lapso sarvi uros mitattaessa laitimmmaisten
piikkien väli 103 sm, kuusi piikkia kuu-
mallakin puolen. Teurastus paikalla hirvikämpällä
tutkittiin osumia. Minun laukaos oli osu-
nut säkään katkaissut okahaarakkeen 1sm-
2 alemmaksi niin hirvi olisi jäänyt siihen
paikkaan. Johtaja sanoi että sarvet kuuluvat
minulle, mutta minä sanoin että arvotaan,
minä ne sitten kuitakin arvalle sain.

Repo tuo Enslannin kettukoira hankki useasti tä-
jäkeenkin hirviä jo koko pänsäntkin koskaan
se ei ajanut niitä vaan työkenteli kuten
harmaa hirvikoirat. Me emme kuitenkaa käyttä-
neet sitä hirvimetsällä pyynnissä. Poron
puolesta se luetaan ajavaksi koiraksi, mutta käyt-
täytyi pysäyttävänä koirana. Kerron tuosta koiras-
ta joskus lisää "kettu koirana".

Pena alias "Aleks"

Saukkosanta 26.3.91

Kajaanin harja sijaitsee Kaustisen Näätingin
Ullaran-ahikylän välisen metsäautotien vas-
rella. Tämä alue on ollut entisen Vintturin hir-
vimiesten rakituista pyyntialuetta. Vintturin
liityttyä Kaustisen metsästysseuraan sen alue
ollut ja kymmeniä vuosia Kaustisen metsästys-
seuran hirvimiesten yksi keskeisimpiä hirven
metsästyksen kohteita. Voi melkein sanoa niin
että ellei tuolta alueelta hirviä löydy, ei
niitä löydy sitten mistään. Varsinkin seu-
ramme ikänestorille Taavo Järvenpäälle se on
tuttua aluetta hänen passiaikkinsa kenttä
ja "kohtalan kuusi" tunnetaan jo paikainimi-
nä lähitienvoolla. Myös iso-aukko Kälviän pi-
täjän rajalla oli usein käytetty reaktiingia.

Silloin ajettiin hirviä etelästä järven ken-
turalta ja näätingin ajan varaste, sekä
leväniityltä.

Tuona kertana ~~se~~ josta nyt kerron olim-
asettuneet reaktiin isoonaukkoon, jossa tuolloin
oli vielä muutamia angruma laivoja.
istui noin 5 m korkeudessa tornista minun
ohkealla puolellani seuravassa tornissa
oli Törmän Tenko liki 70 kymppinen ikämies
ilmainen karhea ääninän neilikulta.

Olimme estuneet jankin aikaa kun näin hir-
vet aukian toisella laitaa. Surinko paistoi
hirsistä meihin järven. Hirsut tulivat hitaasti

tämmemmäksi aivan omissa oloissaan, Välistä-
riipien koivun ja pajun vesoja. Hirviä oli
kaksi isompi hankosarvi uros pienempi
tappisarvinen. Odotin, hirvet menevät Tenkalle
selusaan tilausta, tappisarvi tulee edelle.
En tiedä koska Tenho havaitsi hirvet, aina-
kin ne olivat melkein hänen lavansalla
kun ensimmäinen laukaus tuli en muista
montako laukausta tuli, sitten tuli tappisarvi
uros minua kohti jään metsä oli sen verran
tiheää etten voinut ampua. Näin juiden
lomassa linjamaisen noin metrisen aukon
sitä linjaa hirvi tuli kohti. Laukaisin
rintaan, hirvi meni, seurasin sitä tähdä-
ten, mutta passinta paikkaa ei tullut. Sa-
man aikaisesti tulee Isompi hirvi samaa tolaa
en kuitenkaan enää ehdi sitä ampua vaan
annan mennä. Laskendum lavalta miehet
alkavat kokoontua, etsimme veri jälkiä, tai
luotia juusta kumpastakaan ei löydy.

Johtaja tenttaa meitä Tenho sanoo, ettei hän
usko osuensa. Minä taas olen sitämiettiä
että minun luodin oli pakko osua, ainoa
selitys mielestäni voisi olla että luoti olisi
osunut jähän sitäkään en oikein uskanut.
Viimeisetkin miehet kokoontuvat. Esko tulee
muiden mukana hän oli käynyt metsäauto-
tietä takistomassa, tiessä oli kahdet hirven
jäljet yli niistä toisella oli kyntyset kasalla
Johtaja tekee ratkaisunsa koska hirvet ovat
menneet toisten alueelle eikä ole nähty vesta
jäte asia silleen. Menni tavis - kesä - tuli syksy,
Esko ja Markku olivat kankia kytiksellä
reian nevan laidalla ja löysivät hirven saadon
kyselivät minulta vielä millainen se uros oli
jota oli ampunut. Herroin että tappisarvi
uros ja laukaus ammuttu rintaan. Markku
taustaa se on sama. Harmittaa vä hän se
hirvi meni metsän hyreäksi ketuille kottalle
ja korpeille. Nyt kun omistan hyvän koisan ei

emää tällaista pääse tulemaan. Seuraavana
Syksynä tämän ikävän tapauksen jälkeen olim-
me taas samassa paikassa vahdissa, silloin tuli
Tenholla, mitä suruimmalla todennäköisyydellä
se samat Tsouyri uros. Tenho kaasi sen kauhka-
laukauksella. Tämä hirvi jäi Tenhon viimeiseksi
hirvek~~oksi~~si. Tenho on poistunut keskuudestamme
Olkaon tämä kertomus. kunnioitus rekdiin
ja pidetyn vanhankansan metsästäjän muistolle

Kajaani naaras hirvi lukee muistikirjässä.
Olimme kajaanin harjassa isossa aukossa
jälleen kerran passissa. Täivänevan laidassa
ovat vahtitornit kolme alampesim monet hirvet
on niistä ammattu rinne laskee loivasti län-
teen, missä kangas suo kohdasta on rämettä
siinä on tiheääki puustoa. Tuossa rämetellä
on isonlainen kivi sen luota hirvet tykkää-
vät siirtyä taisiin maisemiin. Paikka on
myös hyvä passipaikka. Luonnossa minulle
tuli numero neljä ykkönen oli Täivänevan
reunassa ja seuraavat kaksimieste lavoil-
la. Uhti oli maapurina lavalla Erkille
oli numero viisi hänen kansaan olimme
maassa niinkuin myös koko muu vahtiketju

Vasemmalla aamulla olimme käyneet
ajelmassa tätä eteenpäin, ja näimme esäällä
metojälinjällä isokokoisen naaras hirven.

Tämä hirvi näytti vanhalta ja väriltään
se oli hyvin harmaa. Katsehimme sitä
kükarilla muita hirviä ei tullut näkyviin
palasimme porukan luo savittiin että gri-
tetaan. Ihme josta meidän tuli ajon suorit-
taa on hyvin repaiteina on useille eri seu-
roille ruokralla ja metsä sarkoja. Hirvi oli
meidän sarassa, laitettiin ajoketju joka
ajaa ilman aretta huuteen kalustaan tuon
meidän saran taiselle reunalle asti ja
spalaa sen jälkeen rajo linjaa juttikin takai-
sin tielle. Olimme istuneet puolen tuntia

grassissa kun hundot alkoivat kuulua. Ne alkoivat lähestyä. Kuulen hirven tulon rikaisen Ahtia lauale päin, hitaasti hän nostaa kiväärimen olleen tukea laivan kaitteesta.

Kuulen hirven lähestyvän mutta tainista vit-tää sen, sitten hirvi nykähtyy, sotina lakkaa. Ahtin kivääri jysähtää, laukaus kiihii kirjees-aamu prakkasessa. Valtava syminä lähestyy hirvi tulee laukkaa minun ja Ahtin välis-tä kuin parasikin satru. Saan eläimen jyrälle, a lau-kaisen hirvi lentää täydestä laukasta kypes-keikan ja jää selälleen, vain muutaman kerran se vielä liikauttaa päätään. Nyt kuulen kovaa tö-minää siitä suunnasta josta hirvi tuli hirvet kuitenkin kääntyvät takaisin, ajomiehet tiesi-vät myös kahden uroksen olleen liikkeellä, mutta ampumisemme takia kääntyvät takaisin. Erkki tulee ensin kaadolle, myös hän oli kuullut nuo jälkimmäiset hirvet ja kertoi niiden olleen aivan lähellä häntä jo paljon ennen kuin tämä hirvi tuli jota nyt yhdessä suolistim-me. Näimme heti minun ampumani osuma se oli osunut selkärangan sakan kohdalle ja katkaissut selkärangan. Ahtin ampumaa luotia emme heti nähneet, Ahti koitti kyllä sa-noa, että kyllä se täytyi osua, oli kuitenkin ai-ka vaitonainen, hänen täytyi lähtyä iltanavetalle metsästä suoraaan. Me muut jotka kerkesimme läh aikanaan hirvikämpälle seuraamaan jo nykkemään hirveä. Täytyihän se sieltä Ahti ampuma osuma kuulti oli läjräissyt hir-ven sydämeen. Minulla oli illalla tosi mieli-nen paikka soittaa Ahtille kotiin, mutta vaimo oli puhelimessa kysyn isäntää. Tuolla se istuu, sanoppa sille että hänen luoti oli osunut hirven sydämeen. "Langan päästä kumun voit! minä tahdan sen ite puhelimeen." Ahti Puhelimessa kerroin mitä olimme havainneet. "Kyllä minä sen heti näin, että sitä näsi" Kerailimme vielä sitä päivän tapahtumaa pitkään. Sitäkin että hirvi

juoksee luoti syysmenälävistämänä liki sata metriä. Aika kultaa näitä meitikuvia tapahtumia, joista olen saanut itselleni ja ~~toiselle~~ rikkautta jaksoa muuttainiin syksyisen harmaan kauden. Tässä mainitun Ahti ja Erkki eivät varmaankaa ole ampuineet viimeitä hirveään.

Saukkoranta 28.3.9

Fiinikangas on paikka, josta olen useimmat hirveni ampuinut. Paikka sijaitsee Perhonjaen ja Käyhän jaen välissä nikulan kylän ja Jylhän kyltien alueella. Metsikön alapäässä on Särkkisen järvekuivia otelämotella Särkkisen - Sartolan pelto aukiot ajamman van pulloaukio on sen itäpuolella Pajospuolella Käyhän jaen rantatapellat. Tuo varsin laaja metsäalue antaa varsin hyvän suojan hirveille ja pulloille ne käyvät symässä osasta, hiinää ja syksyisiin viljää.

Se oli joulukuun alkupuolella, oli sulan maan aikaa. Hirvet olivat vielä varsonis alueella, Urokset hajallaan kiimaajan mentyä hajallaan ohi, vielä ei ollut alkanut laumottuminen. Ensimmäinen ajo tuotti vesijerän, motti oli piassi, teimme heti toisen miummun passi linje jää paikoilleen ja toinen laita kiersätetään meidän toiselle puolen noin kilometrin päähän. Uromiehet menevät erimuodilla ketjun sisään mukana on myös yksi karjalan karhukoira. Nyt on aikaa kahvistella levätä nauttia rauhasta metsän hiljaisuudesta odottaa antaa ajatusten lentää. Seurata kuukkeleiden pyydähdyksiä grittää suakkia leivän murusilla noita niin kesyjä kunsikon nautkujia.

Passipaikkani on pelon reunasta 200 m kahden kummun välissä, metsäajan varressa risteyksessä josta näen varsin pitkälle kolmeen suuntaan. Metsä ympärillä on metko lieää tukkipunta ja sitä pienempiä kunsikkoja. Toisessa suunnassa ajan varressa

koirikkaa. Paikka on räkän sellainen, etten oikein olosta tästä hirvien tulevan. Sikaa tuntuu menevän liaisparvi käy tervehtimässä mukana näkyy myös punkkiäjäkin, ja tainenkin Jostai etäältä kuuluu huutoa, alan kuulostamaan. Tule kuuluu paljon lähempää suodaa edestä. Kuuntele kuulen töminää pystyn paikallistamaan hirvet pysähtyneet ovat tiheässä kunsikossa edessä vähän vasemmalla. Kohotaudun istuma asennosta. Hirvet lähtevät liikkeelle, nyt näen tulevat minusta vasemmalle matka olisi varsin hyvä mutta puuta edessä en pysty ampua. Elinmäinen tökkää kuin seinään, saivat vainun minusta. Samaa jälkeä takaisin, noin sadan metrin päässä ne kääntyvätkin oikealle metsäojalinjalle. Naaras tulee edellä sitten vasa olen varuillani enä pysähtyy samoin vasa. Annan pataa, enä loikkaa ojan yli vasa kääntyy takaisin. Vaihdan uuden patsumman samalla tulee vasa täydellä hyyryllä oja yli tätä on kaikki karvat pystyssä on kuin ahven angessa, en kuitenkaan kerkii ampumaan.

Minen katsomaan miten annistuin tulen ampumapaikalle reusta raahtoa näkyy sammaleessa pienen etsimisen jälkeen se löytyy kuollen noin neljänkymmen metrin päästä. Laukaus on napa kymppi. Kohta kuuluu räväkää koiran seisonta haukku laukaus tulee pian arvaan, että ~~deuno~~ on nyt asialla, niinkuin olikin. Hänen ampumansa oli kaksosrasoista se toinen joku minulta jäi ampumatta. Päivä kului iltaan, emmekä sinä päivänä enää uusia ajoja saaneet. Vetämällä lojune sualistetut vasat pakettiauton lavalle sitten hirvikämpälle.

Kertovat, että Joku olisi laulanut solo osaa kämpän edessä motiolla niin että vähän väliä jäntui seunta kostuttamaan Tiedä häntä Ihonist puhuu kaikenlaisia!

Jena

Uros / vasa.

Sankkorante 31.3.99.

Hirvi jähti on täydessä käynnissä. Puhjo roikkui
ori notkolla ja lisää pitäisi pyytää. Oli sovittu
että minä ja Veikka lähtisimme tänään puolelta
päivän viemään Pietarsaareen Smelman lihalle kolme
härven ruhoa. Minulla oli tuolloin pakettiauto,
siellä lihoista valmistettaisiin saun ja suolalihaa
palvia olisihan se vaihteeksi erilaista. Mutta men-
nään aamupäivän pyyntiin, ensimmäisen ajo oli
Nikulan postaanjään kangas. Ajo lähti perhojen
saunasta möskötästä ja alis arkkisen tieltä, ja eteni
Nikula hautausmaahan tien yli sotalaa kahden, ohu-
mer Pentin kanssa aavan taimisto aukon takana
jossa männyn taimet noin metrin mittaisia.
Pentti oli minusta noin kolme sadan met etäisyy-
dellä. Ajomiset kolistivat ja huutelivat yrittäen
sitä saada hirviä liikkeelle koska oli sulanmaan
aika. Hundot lähenevät samalla näen tyyppi-
sari uroksen edessä Hautausmaahan tien minun
puolelta Sen menee oikealle pentille. Sieltä ei kui-
tenkaan tule laukausta, Paavo on ajomien tuo-
meidän nestori, miinaan kävellyt, yksijalkainen
sotaveteraani. Proteusin kanssa Hän nytkii on
ajossa, Paavo näkee hirven ja huutaa, jostain
syystä kaimani ei kuitenkaan ammu. Selkämä
takana on työmmeistä 5-6 m. taimikkoo. etenen
sen suojassa oikealle niin nopeasti kuin vain
ehdin. Hirvi pysähtyy samoin minä, haen
ammuttua pötkää mutta matka on liian
pitkä ja kaveri siinä välissä, odotan laukausta.
Hirvi kääntyy ja alkaa jivosta nyt mi-
nun päin se tulee taimiston yli mutta
liikaa minun oikealta puolelta sadan
metrin päästä. Laukaisten ennen kuin hirvi
pääsee tuhan isonjaan metsään. Etän kom-
puroi jukseen lähemmäksi törmää muosiin
juihin ammun toisen kerran hirvi pakenee
näkyvästäni. Odotan Penttiä ja Paavo. Paavo
tutkii tilannetta varta on runsaasti. Sovimme
että Paavo menee jälkiä myöten minä

vasemmalla ja kaima oikealla noin sadan metrin välein. Kujelluamme noin kolmesataa metriä kangas laskeutuu rämeelle. Paavo näyttää minulle ja osoittaa sitten suoraan etessä. En heti huomaa tunnus kauhutunnaa mättäiden välissä, kävelen lähemmäksi ja näen että sinä se on katson, ettei karkaa. Paavo ja Pentti paiskaavat kättä kymyssä sin, lämmin tunne, täyttää mielen tappisarvot usos se on rojot alkavat sualistaa, hieman liian taakse on osunut, maksi hajalla. Kulemme koiran haukkua pelttojen takaa, välistä se siistyyille mutta alkaa taas uudestaan. Eskolla on Jämsänlaunun hirvikoirsa samoin Jarmolla. Paavo ja Pentti kehoittavat minua, mene sinä haukkulle kyllä mer tämän hirsien koidamme, johtaja on peltolla ladon luona. Minun sinne löydän hänet heimonhan myös kehoittaa minua menemään haukkulle Hän on kuullut ja seurannut koiran työskentelyä, ja uskaa koska viimeinen siistymä oli aika pitkä ettei siellä ole ketään lähimaillekaen. Mielelläni mä nä tähden kusesti viljitysten yli sen jälkeen uunasta kangasta kangas laskee kysyksi jossa on metsä ja tulen ajalle edessä tiheä sekamainen metsäpuska, haukka kuuluu sieltä. Konttaan ajaa pitkin lähemmäksi. Haukka lähene hirsiet siistyyilevät hieman, olen matolana nyt tulevat aukiolle matkaa noin kahdeksan kymmene metriä, odotan naaras tulee edellä ja vasa pesässä odotan tuleeko muita. Ei tule koira työskentelee vasan edessä lähellä aivan kaulan alla emä seisoo noin kolmen metrin päässä. Tähtään lavan taakse vasaa kuin varkain lähtee lauka- us vasa pytyä heti koira on vasan kaulan alla ja heti kurkussa kiinni jo ilmassa. Toisto laukausta ei tarvita. Emo hirvi hyökkäi be koira ja minua kohti useita kertoja, kummasaa minusta hajau, läte sitten. Tämä vasa oli minun ensimmäinen Jämsänlaunun hirvikoisalle kaatamani hirvi, ja samoin tuon koiran ensimmäinen hirvi. Pistäessäni hirsveä tulevat Jarmo ja Kisto has-

maa pystykorvan kanssa. Myöskin tämä Nosjan haarmaa jälkeensä antoi meille monta jännittävää ja nautittavaa etämystä hirvimetsällä. Jorma ja Pisto jäivät kaadolle jakamaan suolistamaan ja minä lähdin hakeutumaan Pietarsaaren reissulle ja kerkesimme vielä aikataulussa. Samaiselta Jämsänmaan hirvikoiralta Esko ampui tuona iltapäivänä Suuren uros hirven. Pentti josta tässä muistelussa mainitsin useampaan kertaan on poistunut keskuudesta meri paronille metsästysmaalle. Noin kaksivuotta takaperin olimme yhtäaikaa terveyskeskuksessa, minä olin selviytyjä hänen tautinsa oli vakavampi, Syöpä oli tuolloin levinnyt kaimaan ja maksaan jota ei vielä silloin ollut tiedossa, se vei hänet. Kymmenet muodet hän oli mukana hirvien pyynnissä.

Saukkoranta 1.4.99

Kahdeksan kymmen luku oli kesinnyt puolteen väliin. Edellisestä nuomasta olin ostanut länsisyyriän laikan, Muskan. Sitä oli juhdettu hirvimetsällä ja samana syksynä mukana. Se oli oppinut tuntemaan lähimetsät. Myös kosketuksia hirviin sillä oli ollut. Muskalla oli eräitä luonteen piirteitä joita en ennen ollut metsästäys koirilla näin voimakkaana havainnut. Se oli yhden mielen koiras, ja se oli kiintynyt minun ja perheeseen niin voimakkaasti se olisi puolustanut jokaista perheen jäsentä viimeiseen saakka. Koirassa oli neljännessä polvessa taaksepäin kanta isänä susi. Sen suuri rakkaus minun ilmeni siinä, että hirvimetsällä silloin kun hirvet olisivat lähellä se hyökkäsi hirviä kiinni ja ajoi ne aknessivisella käytöksellä pois, toisin sanoen se kävi hirveen kiinni hirvihän ei tätä kestä. Vain jotkut urokset kääntyivät päin, tuolloin koiras saattoi myös haukkua. Usein miten se ajoi hirvet matkoihinsa tuli minun luokkiin sanomaan nyt voi tulla tie on vapaa

keilutellen häntänsä. Koskaan se ei seurannut
hirviä karta - kolmea sataa metriä edemmäksi.
Minussa paloi usko että kunhan saadaan ensimmäi-
nen haata aikaiseksi niin eiköhän se siitä opi.

Hirven metsästyskausi oli alannut muska
oli toisella puolella puohivälissä. Paljon tapahtui
tuona päivänä, lähes kaikki mitä voi! Kossom sen

Rautokangas ja mäntyhasju ovat Nikulan-
lan Paavelan kylän välissä tuolla alueella
oli kesän aikana hirvet käyneet vaivaksi
istutetuille männyn taimille mitkään karkoi-
tus nauhat saivua palat niin kun ei myöskään
karkoitus hajusteet eivät mitään pitäneet loi-
tolla. Olimme Riston kanssa yhden päivän kerrit-
neet hajusteita. Seuraavana aamuna hirvikat-
sas kukki purnainen karkoitus nauha kaulanym-
päri kieltäytneenä kuin paraskin kunnia kany-
pania. Olin muskan kanssa ajossa, Risto ja Jarmo
olivat noijan harmaan kanssa myös. Haukku
alkoi edelläkiersotalla istutuksella siirtyen pie-
man. Jarmon koira oli haukussa, myös Muska
meni sinne odotti, olimme sopineet, että mi-
nä saan tulla koiran kanssa haukulle jos sit-
täisimme sitten kun sekin haukkuun saada kaadon
Muska formos haukulle hyökkäsi, ja hisvet
menivät Jarmon koira seurasii pitkälle, mutta
muska tulee minun luokse kuin sanomaan
häntänsä keilutellen, "Voit tulla nyt ne meni
jo, enkös tennyt hyvän työn. Hisvet räpyivät
ali särkkisen & suuntaan.

Seuraava ajo meillä onkin särkkisen pelto
aukion toisella puolen. Lähdemme Nikula Handi-
koski tieltä, ajamme Finnikangaste pohjois-
suuntaan, yhden hirvikaisen ja yhden suden rei-
malla. Olen kulkenut noin kilometrin kun alkaa
tapahtua. Olen linjalla jonkinlainen traktorin
tavaritie Muska kuuntelee edessäni ja säntää
sitten etumaastaan. Sieltä kuuluu rytinää
hirvi lauma tulee kohti taimikosta. Edellä
tulee Sonni noin viisi kuusi piikkisen otan

juvälle ja ammuun, sonni kääntyy takana ak-
saan täimistöön. Tule emä ja kaksi vasaa.
Ammun takimmaista vasaa se putoaa! Olin vaihta-
nut remmitton puoliautomaatin uuteen tikka Spost-
tiin, remmittonissa oli minun kunnit juvat etten nähnyt
riittävästi tarkasti siltä tähdätä, eikä kükarin
asennus siihen siltain vielä oli ollut kovin helpe-
pää. Tässä asessa oli yksirivinen liipas. Aseen
heikkopuoli oli, että siinä ihmeni lataus häiriöitä.

Niinpä nytkin kävi ettei uusi patruuna men-
nyt ilman auttamatta piippuun, jouduin kääntä-
mään katseeni hirvistä lukkoon ja käsin aset-
tamaan uuden patruunan. Tuona aikana oli
ammuttani vasa noussut ylös, en tiennyt kun
joka alin ammuttanut. Hirvet olivat ymmällä, koira
kävi takajalkoikseen kiinni, ammuin nyt vielä
molempia vasa. Toinen kaatui heti, toinen hai-
ppui minua kohti ja kaatui noin kymmenen
metrin päähän. Emo kirsi tuli seisoi vasan
päällä yrittäen puolustaa sitä koisalta. Nyt
näin että emossa oli veressä molemmat etu-
jalat. Muska kävi emoa turpaan kiinni oman
koittaessa suojata vasa. Koira roikkui turvoste
hirmi huutoja päällään molemmille puolelle. Olin
taskusta yhden patruunan ja ammuin tehniää
kukkoikin, nyt se lähti ja kaatui noin
vajaan sadan metrin etäisyydelle.

Rista ja Jarmo tulevat paikalle, kävimme la-
pi tapaktuneen pikaisesti. Pojat lähtivät jiste-
mään ja suolistamaan Natu hirveä minä va-
soja. Pian kuuluu huuto martun luote, Pentti
tän ottamaan tuo susi pois si sinne oo
mitään asiaa, meni tykö kytkein Muskan
vihaisesti se näytti kalustaan tutuille mie-
hille. Saimme kaikki kolme hirveä viimein
Traktorin lavalle, sanoin Jarmolle nyt katsotaan
se uros, Jarmo oli äimäkällä lyöty kehoain
ensimmäisen laukauksen. Pojat eivät halunneet
uskoa, että mitään urosta ei ollutkaan. Jarmoa koi-
rakaan ei ollut oikein kunnostunut, pelkäsi sutta

Kiersimme mutta emme löytäneet verijälkiä.
Pitkin talvea hiyrailin sitten lähitiimooka ja odotin milloin ketut löytävät haaskan. Näin ei käynyt, kaadon tapaturmahetkellä maasto oli niin tujuna hirven jälkiä, että niistä saanut mitään tolkkua. Vielä seuraavana syksynä kistelin paikalla ja löysin angruomasuunnasta männyn taimen jota tutkiessa näin että tästä gasimetrasta männystä oli latva kuivunut tarkempi tutkimus osoitti että luoti oli osunut siihen, kai se oli pirstonnut lyijyjäräsen luodin.

Seuraamukset: Minulla oli oikeus angrua porukan sääntöjen mukaan uroksen ja kaksoisvasoista toisen ammuni: kaksi vasaa setä emän.

Tuomia Viisi päivää pysyttömänä ajomiehänä koiraa saa olla mukana. Hyväksym tuomion. Kerkesin samana syksynä olla kolme päivää mukana seuraavalle syksyille jäi vielä kaksipäivää rangaistusta.

Vuosi oli taas kulumut siitä kun olin saanut rangaistuksena viisi ajopäivää ilman ~~asetta~~ asetta olimessa viimeinen rakkasi päivä. Tapautui tuona päivänä, että aamu päivän ajassa tuli hirvi ajoketjuun vasan kanssa vasaa ammuttiin mutta liian taakse se osui mahalle. Vasas seurasi emään mutta jäi välistä makkaamaan. Minut ja Erkin oli hälytetty paikalle.

Ilta oli jo tulossa maa lumeton hirven jälkiä jokapuolella lähes kuin kettua.

Porukan johtajana oli Mauri. Saimme tehväksi pyrkii löytämään haavoittunut vasas. Kysyin johtajalta luvaa ottaa kivääriä mukaan, Hetken tuihattuaan hän sanoo: Saat ataa aseeseen mukaan, mutta ladata saat vasta klo 17 jälkeen, silloin sinun rangaistus päättyy. Meillä oli sovittu ottei kello 5 jälkeen enää metsäste to, paiti mikäli on haavakko niin se pyritään lopettamaan mikäli mahdollista samana päivänä. Laikani ryhmisteli aika pian hir-

viin perässä karkottaen niitä. Jonkin ajan kuluttua Erkin koira otti haukun kuuntelin sitä ja kiersin jutussa maastossa eteenki haukku kuitenkin siirtyi hieman koko ajan, Erkki etsi ampumapaikalta samalla yrittäen päästä näkemään onko kysymyksessä saavakko vasa. Haukku lähenee hiljalleen minua koko ajan se siirtyy. Kävellen harjanteille jonka takapuolelta kuulen haukun, nyt näen vasan, se katsoo koira selkää köyryssä. Musta minun laika tulee paikalle ja käy heti kiiveen kiinni ensin takajalkoihin ja välillä turpaan. Vasa pyörii ja yrittää häätää koira. Erkin koira lähtee ottamaan isäntäänsä yhteyttä. Viikkaisen kelloa vielä neljä minuuttia vaille. Pyöritys jatkuu välistä laiko haukkuu ja taas käy kiinni, aika käy vähän juttakei minuitit matkeraat. Kuulen Erkin kävellevän soratiellä usuttaen koiraansa viimein kello näyttää viittä työntään maka-siin paikalle ja patruunan piippuun. Tähtään ja laukaus tulee jälleen kerran kuin varkein. Vasa nytkähtää koira käy sitä kiinni kuskuille yhtenä möykkynä ne kaatuvat vasa kuollessa vielä jätolla vähän haroen koira kurkussa. Kävellen luo koira kääntyy tulee vastaan, ikään kuin sanoen nyt tötkii ja tulla vaasa on ohi. Kytken koiran välittömästi sillo tiedän sillä olevan vihameilisiä tunteita tois-sä tilanteessa niin ihmisiä kuin toisia koira kohtaan.

Tällä laikalla metsästys jäi tämän syksyn jätkeen hirvimetsältä, miesten kokoontuessa tulitk minun jättäessä rejun ja kiväärin jonnekkii puun tyvelle se vartia: niitä eikä päästänyt ketään ihmistä eikä koira lähimaillekaan.

Vaan kävi ajamaan hampaat irvessä pois ottinulle tehtiin tieltäväksi ettei koira ole toivottu enää hirvirosukassa. Käytiin Mustoa mäyrän ja näädän metsästyksessä, ottin siltä nojanharmaan alle pennut mutta metsästyskoiria niistä ei tullut. Vihaiseuden takia jouduin sen lopettamaan.

2.4. 99

Sortolan vesäjä lukee mitikkijäsani.
Paavolan Heino tuon minun paikalle antoi,
jota nimi vastaa kyllä oikein hyvin metsäs-
tystä ajatellen tuota paikkaa. Kahden peltoau-
kian välissä oleva räme ikäänkuin nielu.
Toisella puolella Fiumikangas ja toisella puo-
len matolammun kangas sekä mäntyharju.
Tämä räme on leveydeltään noin viisi-kuusi-
setä metriä. Sen halki virtaa särkkisen
oja joka vetensä saa matolammesta, sekä aja-
manevan ~~isosta~~ isasta, viijytys aukiota jor-
ka läpi laskuoja virtaa. Tuon ajan latvat
uottuvat aina ivana nevaan saakka.
Ojan reunailta on rämeen kohdalla hakattu
pajut pois ja sen reunaan kulkee tasoitettu
talvitien suunta, niin että tähän tulee hyvä
linja nähdä hirri. Molemmilla reunoilla
on rahti lavat vähän matkan päässä tuo-
ta ojalinjasta, tämä ketju saatiin koivella pas-
simihellä tukituksi. Tuona päivänä josta nyt
kerron oli arya antanut minulle keskimmäi-
sen paikan Markku oli minun oikealla puolella
ojan varressa koska rahtikava sillä puolen
oli jo aika laho. Vasemmalla puolella oli ~~uuno~~
ajo miehet olivat tulossa itään suunnasta mato-
lammita sekä mäntyharjista. Sulan puoleen aik-
pakkasta oli yöllä kylmenkunto astetta. Veden
pääällä riite kuuraa maassa. Menossa miesaj-
ajoketju oli ollut liikkeellä hyvän puolen tuntia
kun alkoi taraktua. Kiuhin etumaastosta vä-
häistä ryminää ja sen jälkeen jään särkyminen
sekä jäskeitä tiesin että nyt sieltä tulkaan.
Meille oli luvpa antaa uros hirri myös vasaa
sai pyytää, kun taas naaras oli porukan rau-
hoituksessa. Adotan jännitys kohoaa, koivik-
ko on aika sakea näkyvyys huono, mutte-
riiset katkeilevat. Hirven vaikeat jalat näky-
vät ensin, yrittäen tirsaila sarvia. Viimein

tulke esille tappisarvi uros ammuttava eläin
noston aseun laukaisun välittömästi, täällä on
Hirvi pakenee ja kiittää minun vasemmalta
puolelta ammun uudestaan nyt takaa, risuk-
koa on jo ~~edessä~~ edessä, huudan etunalle, että
uros tulee kuuluu laukaus, sen jälkeen, kaatu
Mene sinne kaadolle, etuna kertoo, että hän
näki hirven ennen minun huutoa, mutta luuli si-
tä naaraaksi vasta huuton jälkeen hän katsoi
tarkemmin ja näki sarven tykät, kymmen sentiset
taurit. Vielä hän kertoi, että kyllä se hirvi olisi jäänyt
ilman hänen laukausta se oli horjannut puolelta toiselle
mutta antoi armon laukauksen. Markku tulee myös
kaadolle, kestäämme tapahtumat. Myös Markku
oli kuullut jään särkyneen ojaista mutta ei ollut
kerinnyt ollaa jyrälle. Teemme pienen ruohtion
ja suolistamme hirven, ajomiesten tultua ve-
dämme sen pellolle josta sen voi nostaa autoon.
Eväitä syöden ja makkaraa kärkeästä siinä ruo-
tiolla suunnitellaan seuraavaa operaatiota.

Saukkoranta 3.1.99

Saitoin eilen kaksi katiskaa pyyntiin jokeen
kala ei ollut liikkunut, mutta vesi sitä enem-
män, oli stullut kuloutumatta heinäa niin pal-
jon, että ellei katiskaa olisi ollut köydellä kiin-
olisi virta varmaankin sen pyörittänyt ties
minne asti. Hanki kantaa, olisi hyvä har-
ventaa tästä ympäriltä koiven pusikkoo, mutta
kun on Hiljainen lauantai, ei oikein tunnu mu-
kavalta rueta maottorisahalla päristämään.
Niinpä tein sellaisen ratkaisun, että kirjoit-
telen erään muisteluksen. Tapaus on niitä kes-
toja jolloin tapahtumat menevät niin nopeasti,
sutiinilla, että muutamassa minuutissa mah-
tuu pääsien sen jäivän muistikuvat.
Oli jälleen kysymyksessä hirvi jätti. Paikka
oli Nyyksälän takana, Seurakunnan leirikes-
kuksen tien, silloin vielä tiestä käytettiin

Plakkisen tien nimitystä ja kouraveden tien välisestä alueesta. Tuolla alueella liikkui eno vasa porukoita joskus poiketen jopa puutarhassa pudasemassa omena puista oksia ja trasaamassa jreltoja.

Tarkostus oli ottaa näistä porukoista muutama vasa pois. Lokakuu oli puolis-rätkin ohijä ja ~~jätti~~ jätti käynnistynyt. Tuona päivänä oli menossa päivän ensimmäinen ajo, ja meillä oli harmaa hirvikoiran nostu mukana. Vain muutama mies oli koiran ohjaajan mukana etsimässä hirviä. Kävelimme vahtilinjan kouraveden tietä pitkin, tie oli vasta tekovaiheessa. Ajat oli arvattu molemmille puolel, ja maat nostettu tielle sekä niillä tasoitettu pahimpia kugyyä, sorastus oli tarkoitus ajatalleen tulla kun leynä ensin polttaisiin.

Tuossa rapaisessa tiessä näkyi erittäin paljon hirven jalkia. Tivuttelimme miehiä arpanumeroiden järjestyksessä. En muuta omaa numeroani ahkuryssä se oli, olisiko viitonen tai kuutonen. Passi ketju oli asettuut paikalleen. Sen muistan että Reijo oli minua ennen ja Auno jälkeen. Minulle tuli oikein mukava paikka oli tukkikursikan reunassa josta kangas lähti nousemaan. Edessä puuta kasvava räme lakson pohjalla tuo räme tuli tien reunaa asti. Tien varsi jossa sula vesi kaksi metriä leveästi.

Emme istuneet kovinkaan kauan kun koira alkoi haukkua haukku siistytilee, menevät toiseen passi linjaan, haukku katkaa sitten kuulun kuin auton konepellia lyötäisiin voimalla kiinni vaste nyt laukaus kiinni. Awaan radiopuhelimen. Kahta kuulunkin kun kysytään kuka ampui, vasteus että vasa on kaadettu. Odotan siihen puhelimen. Samalla näen rämeellä tikettä hirvi tulee vasan kanssa tellevat noin sadan kahden kymmenen metrin pääkän, emä hyppää tielle vasa pysähtyy ajan taakse

Otan jyrälle ja laukaisen, vasa seisoo edellen
en havainnut osuna merkkejä ammun uudestaan,
nyt vasa putoaa suoraan ojaan. Kävelen tykö
vasa on ympäröistään vesiosassa Reijo ja Auno
tuberat apuun saamme sen vedettyä kiiville.
Fistan vesi ei tule, suolistumaan. Reijo kertoo
että hänkin näki hirvet, mutta ei ollut valmis
silloin kun emä hyppäs ojan yli kertoi myös
hän näki kuinka minun ensimmäinen laukais
osui. Hän ihmetteli miksi minä ammuin uudestaan.

Nyt tutkimme tarkasti molemmat osumat ovat
niiden sentin väliin lävistänyt keuhkot veri oli
rinta antelossa. Verämme vastaan kolmistaan tielle
paikkaan jonne pääsee raktorilla. Sekä minä että
toisen vasan ampunut Pauli lähdimme hirvikäm-
pälle suorittamaan teurastuksen. Meitä on tuolla
kämpällä hyvät orset sekä taljat joten yksinkin
siellä pystyy hirven nykkemään palaittaa orseen
jäätymään. Toiset jätkeivät vielä pyyntiä ai-
na iltaan saakka.

Syksyinen viikon loppu marraskuun puoli-
välin jälkeen. Lunta on maassa tuommoinen
parikymmentä senttiä ja hirven pyynti menossa
kuinkas muuten. Koisa miehinä Jarmo ja Risto
harmaa hirvikoisin kanssa, Elias karkukoisin kan-
sa. Passi ketju pitkä ja väjä, Ajamanuvan tien
jo mäntyharjun tien varret. Minulle tuli vahtipaik-
ka Sortolan peltojen reunaan viimeisenä miehenä.
Sain luvan siirtyä mikäli hirviä tulisi pelto-
aukiolle särkeisen tien varteen. Otin paikan
Sortolan peltoaukion laidasta, ojan penkan reunasta
oli kaatunut pieni tukki nostoen jyräsiäkin nä-
kösuojaksi peltojen seuntaan, siinä oli rungolla
hyvä istua ja suojasihan tuo kami pahimmalta
viimalta. En kerinnyt kovin kauaa istua kun kun-
tin kairan äänen, se kuuluu pahjoisen suunnasta
näkötornikankaasta noin kilometrin etäisyydestä
kerkiän tunnistaa sen Jarmoa koisaksi. Kauku
katkeaa kuulostelen laukausta sitä ei kuitenkaan tule

Haukku alkaa uudestaan nyt Finnikankaan puolella. Tuon paikan ja minun vakkipaikan välissä peltoalke-
amalla on iso metsäsaareke Sorron saari jonka
takaa-osa on vanhempsaa metsää ja tämä minun puo-
li on tiheää männyen taimistoa. Haukku kumpu-
tuu saarekkeen takaa. Mietin tilannetta voisin kier-
tää autolla haukun takapuolelle, mutta hirvet liikkuvat
haukussa, kävelevät kait koska yhtenäisen ääni
siirtyilee ja alkaa tulla lähemmäksi. Odotan kuiville-
len, että Risto ja Jarmo lähestyvät hirviä toiselta
puolen, silloin jos ne karkoittuvat ne voisivat tul-
la tästä yli pellon. Odotan joka hetki laukausta, mut-
ta sitä ei vain tule. Haukku katkeaa, mutta alkaa
nyt tuossa edessä olevassa saareessa, se lähenee yhä.
Matkaa tuohon saaren reunaan on satakunta metriä.
Hirvet seisovat jossain tuossa taimiston sisällä, eikö ne
koskaan tule näköalalle. Viimein pusikko lakoaa, lehmiä
kävelee pellolle, sen takana tulivat vasat. Vasat ovat
emän takana en pysty ampumaan menevät minun
oikealta puolelta peltoa rinnan emon perittää moken-
mat vasat koira tulee hirvien luo hirvet ottavat
hyyryn. Olen ottanut tukea tuesta paakusta ase on
sen päällä yritän seurata hirviä ristikolla. Nyt toi-
nen vasa menee emon edelle saan sen ristikolla,
laukaisen, mutta samalla horjahdan, hirvet menevät
metsään ojan yli näen että olen osunut vasaan sil-
tä on oikea etujalka poikki mutta menee kuitenkin.

Koira saa uudestaan haukkuu noin puolen ki-
lometrin päässä. Hiivin haukulle paikka on hyvä, tun-
ti on sopiva näen hirvet, emo ja vasa vasa kävelee
täysin terveenä toinen vasa on jäänyt, palaan ta-
kaisiin, ja yritän ampumalla. Seuraan hirvien jäl-
kiä takaisin päin. Jo lähellä ampuma paikkaa
näen toisen vasaan eronneen laumasta. Vasta näkyy
lumi jäähillä. Yritän kiertää renkaaseen, mutta karkoi-
tan, on maannut. Vasa menee pikkumatolammille päin
Jarmon koira haukkuu nyt jo etäällä, enkä ole
nähty häntä koko aika en myöskään Ristoa.

Kuuden auton lähestyvän Heino sieltä tulee kerran
lyhyesti hänelle tilanteen, hän menee johtajan puolelle ja

yrityksiä saada miehet tänne, minä sillä aikaa kierrän autolla teitä pitkin ja yritän saada vasan renkaaseen. Tien alku saanut vasan teitten väliin ei muuta kuin miehet passin tiim etumaastoon noin sata metriä. Hiikka kuluu eikä porukkaa kuulu. Ajan kokonaisu- paikalle, porukka on laimea lähtemään vielä vesiseen metsään tikuu rännän sekaista vettä. Viikdoim johteja tuntuu tulla paikalle kerran vielä hänelle tilanteen. Koska koiramiehet eivät ole vielä paikalla, minä haen kotona oman koiran, ja lupaan mennä jäle- lämään vasan neuvon vielä minne vaktiket- jun tulee mennä. Tulen koiran kanssa ja lähden jolle muutama sata metriä kuljettuani tulee oikealta miesten tona ovat muuttaneet suunnit- tamaan ja kävelleet suoraan vasan makukseen.

Vasa on karannut miehiä passimiehet ovat siirtyneet toisaalle ovat yritykseen mennä autoi- la eteen, mutta myöspästyneet tulen tielle, näen että mies ja koira on lähtenyt perään. Kuule noin kilometrin päästä koiran haukkua se on Eliaan karhukoiran ääni. Kävelen koiran kanssa lähemmäksi haukkua, tulen Salankylän ja Han- hikosken tielle. Tien reunassa on Lauri passissa Saan koirani Laurin autoon en halua sen me- nevän toisen haukulle, Lauri lupaa odottaa mi- nua kun sovimme, että minä yritän haukulle.

Kello lähennee jo neljää ja on jo hämärä kauan ei enää näkisi ampua. Lähestyn haukkua näenkin vähistä hirven mutta se etenee tiheässä aluskasvillisuudessa koko ajan paikka työskentelee hyvin hirvi menee särkkisen gän yli joka on vettä tulvimaan koira ei seuraa sitä ei halua mennä veteen, se on ihan paikki ja lopettaa haukua en minäkään pääse yli. Tai- van valo sammuu laulullisesti kun palaan Laurin autolle. Osa miehistä on lähtenyt iltanave- talle sikaloihin ja turkistashoille hoitamaan staimia- Sovitaan elä aamulla jatketaan.

Uusi päivä uudet kujeet. Kokoonnutaan aamulla Hanhisen ja särkkisen välillä metsäautotien

laitetaan passi ketju tuon tien suuntaiseksi ja lisäksi muutama mies jähkkaapalta Salankylään päin.

Sunta on tullut yön aikana ainaki parikymmentä senttiä. Alomme haravoida aluetta. Eiliset jäljet näkyvät vain joidenkin tiheiden kuusikoiden alta. Alomme haravoimet koko alueen, alomme juuri tulleet vaktiketjuun kun Annon koirassa haukku. Löhdemme Annon kanssa kohti haukku. Hirvi on kuitenkin ylittänyt taas tuon särkkisen ojan, mutta Annon koira on seurannut ja uinut yli. Annon tiesi paikan jossa oli kaadettu puu ojan yli pääsimme sikojutkin yli. Nyt oli hirvi pienessä renkaassa. Koira haukkau Annon lähtee haukkua minä ja Annon ojan vastaan ylitys kohdalle. Noin neljän sadan metrin päästä passista kuuluu laukauksia. Haukku lakkaa mutta ryhtinä kuuluu hirvi tulee kohti Annon ampun minun ja hirven välissä samalla se on minun edessä ja kaatuu siihen. Jahti on päättynyt.

Kertailimme sen vaiheita, passi luvjassa hirvi oli yritetty mennä seuran rajan yli jolloin Mauri oli täimikossa ampunut sitä osumalla, vasa oli kuitenkin kääntynyt takaisin ja tuli sitten Annonille.

Vasalta oli oikea etujalka luv porkki eikä se silloin ottanut laisinkaa, minun laukaus oli vähän liian alhaalla ja vasan jalka suojasi rinnan ja lavan takuuseen ottei luoti osunut vaaun hajosi jalkaan joka juostessa pulti kylkeä. Pienestä epäonnesta saattaa hirvemetssä tulla neljälle kymmenelle miehelle kahden päivän urakka. Ikävintä, että vasa oli haavakkona koko yön, en silloin minäkään nähnyt nukkunut.

Marraskuinen harmaa aamu ei lymää
rajan. Am sulan kelin aikaa tuli ete-
lössä teille sadetta. Olimme hiiren pyym-
nissä, kuinka munten on pyyntiaika ra-
raillaan. Olen jälleen kerran jäässyt pit-
känveden järven jääkän grassiin. Tuola-
ja avoin jerva antaa aina jotain, vähintään
mielen rauhaa. Nytkin istun kuuntelen kesien
serkatteluva vaikka ilma nököttää, äänet tule-
vat ruokinta automaateilta, raiin, aikakaukaa
järven takaa. Tulimme Keinan kanssa tänne
suolle hän jäi kapulapostaille sanoi että mene
sinä tuonne järven päästä noin satametriä
tän minun päin. Hirvet käyttävät tätä
suuntaa usein siirtyessään sydämmaan puolelle.

Minulla on radiopuhelin auki kuuntelulla
jospa ajomiehiltä tulisi jotain viestiä. Aika
kuluu kuulen ajomiesten keskustelua ei taida
olla hirviä tälläkertaa ajossa. Varsinaiset
vahtiketju on tukkikorven tien varressa sekä
kouruven tien varressa, meitä on kolme
miestä vain varmistamassa täällä tokamo-
lolla. Kuulen radioista että ajomiehet ovat
kohta vahtiketjussa, otan yhteyttä ja kuulen
että toiset ovat jo lähteneet tältäpuolel pois.
Keraan reppuni haalarit ja termopullon ja läh-
den tulemaan, kuljen, suah laittaa kouruveden
tienpäähän autolle noin kilometrin verran.

Kuljen metsäojan laitaa on kantavampaa
rahka ja puitakin on jo melummin puolin
jaa. Olen noin puolelssä välissä kun näen
hiiren ylittävän ajan ja menevän aavalle
suolle päin, myös vasa tulee perässä. Juok-
sen aavan laitaan noin vusikymmentä
metriä, kerkään. Hirvet seisovat noin kah-
den sadan metrin päässä ja kuuntelevat. Haen
makuaasentoa, hirvet lähtevät hävettämään, otan
vasan kaulan tyveen rinta lenjalle. Laukaus läh-
tee mersee jonkin aikaa ennenkuin kuulun
osuman antama mätkäys, ammun viita kahdesti

aina sama juttu, Hirvet kävelle minkeim ei mitään, enä edellä vasa perässä, ovat jo aavan takana. Nyt nysähtyy emo samoin vasa vasa kääntyy otan lavan taakse taakse laukeus tulee, kuulen osuman jälleen. Emo pakenee pois päin, vasa kävelle suoraan minne kohti odotan tulee kahti mäen osuman lavassa. vasa kaatuu ringeen noin kymmenen metria minun eteen, ammun vielä miskaan. Vasa on campjärjestään rimussa veden alla enkä saa sitä yksin sieltä. Pyydän rasiolla apu voimia. Miehet ovat niin lähellä että kuulen osuman puheen heidän puhelimiensa kautta.

Käy sillä vedämme vasan tienpäähän autoille. Kertailimme tapahtumista, hirvet olivat min lähellä vahtiketjuja, että Lauri joka tuli lähinnä suota kuuli hirvien lähden raaste kun passit ketju jo näkyi. Usein hirvijähdissä pieni odatus palkitaan tällä tavalla.

Vasa on traktorin peräkärjessä, ihmettelen hieman ensimmäisiä kolmea laukausta Jarmo ja Risto jotka suolistivat vasaan riikkaisivat toisinaan Risto sanoo etkö nähnyt mihiin osuit, kolme laukausta kahvilautasen kokoisella alueella kaikki suohilla, kurella. Miten matka oli pitkä, otin ennakan hirvi käveli hitaasti, ase oli paikalla, ristikkolla vaaka viivaa pitkin aina kun pysty viiva tuli rintalinjalle laukaissim. Olisi tarvinnut olla puoli metriä enempi ennakkoa, että osuma olisi ollut siassa paikassa. Aina sitä oppii jotakin vielä vanhanakin.

Metsästys seuramme halki kulkee Kokkola - Jyväskylä
raittalis. Sen länsipuolelle Teerijärven rajaa vas-
taan jää seuramme suurin yhtenäinen metsä
alue jota eivät metsäautotiet riko. Tuo alue
on vähemmän käytetty metsästyksessä, usein
alue on viikon loput rauhoitettu metsästyks
kokeiden ansiosta. Alueen etelä osassa on kaus-
tisen uusi sarvikkokko ja hirvi radat. Koska alu-
ella on hyvä hirvikanta on sitä käytetty paljon
hirvikoirienkin opetukseen. Useinmiten hirven pyys-
tiin tällä alueella otetaan samanaikaisesti seuran
kumpikin jahti porukka, tavallisestihan me pyydäm
kahtena eri porukkana. Tällä kertaa josta nyt kor-
ran oli vain meidän porukka pyynnissä.

Alue oli katkaistu vahtilinjalla Kansanopiston
luota lähtevän polun vasten ja sitten Teerijär-
ven rajan seurtaan lännessä, etelässä maantien
seurtaisena. Itäpuolella onkin kirkonkyläaukio.
Aluetta halkoo voimalinja joka tekee metsässä suo-
rakulmaisen mutkan. Olimme Anun kanssa ajo-
miekinä kummallakin koira mukana. Anolla
karkukoira ja minulla Norjan harmaa, Ana.

Anu lähti Spellin takaa aivan kirkonkylän
laidasta, minä taas opiston luota.

Kauan ei tarvinnut kävellä kun karkukoi-
ra löysi hirvet kuuntelin sen haukkua, hauk-
ku tuntui siirtelävän, mutta alkoi pian uudelleen.

Koska minulla oli seuranta myös tuonne päin
lähestyin haukkua samalla odottaen jos vaikka
Anakin löytäisi jotain. Tunsin kyllä jo tuon koisan
niin hyvin, etten oikein jaksanut odottaa mitään
erikoista. Lähestyn edellä kerrottua voimalinjan
mutkaa, haukku on linjan ja kyläaukion välissä.

Nyt Anakin herää remenee haukulle päin odot-
telen. Anun koira hiljenee yht äkkiä alkaa Ana
haukkua nyt ja paljon lähempänä. Kohta hauk-
vat molemmat koirat. Kävelen nyt linjalle, sii-
nä kallio kohoaa noin kymmenen metrin sen
takana on alavampaa suo maastoa. Ana tulee
pois haukulta, karkukoira haukkuu nyt hyvin.

Odotan koko ajan sunon laukausta. Hirvet ovat minusta noin kalme - neljäsatä metriä edessä. Hirviä kalliota ylöspäin, että näen korkeimman kohdan yli. Koiran äänestä kuulen, että hirvet liikkuvat. Nyt tulee emo hirvi linjalle vasat perässä. Sekmä ja ensimmäinen vasa ylittävät karehella linjan, mutta jälkimmäinen vasa pysähtyy. Joudun ottamaan muutaman askeleen ylöspäin että yletyn tähtäämään. Matka on hieman liian pitkä yli sata viisikymmentä metriä, mutta tukea en voi ottaa sillä silloin kalliin korkein kohta peittää näkyvyyden on ammittava pystystä. Saan vasan jyvälle ja laukaisten, vasa putoaa heti. Nyt Ana joka on ollut minua alempana saapuu luokse ja huomaa hirvet alkaa haukkua. Sekmä ja toinen vasa lähtevät ja Ana sensaa mitä mutta ei saa enää haukkua. Menen kaadolle ja pistän vasan sunon tulee koiransa kanssa melkein yhtäaikaa suno kättelee sekä kiittää on hänen koiralle ensimmäisen hirvi. Suno kertoo siinä kun suolistamme, että hän oli monta kertaa jo lähellä ampuma paikkaa mutta risuisessa vaikeasti lähestyttävissä maastassa ei päässyt niin lähelle että olisi nähnyt ampua. Koirsa oli käynyt kahteen otteeseen ottamassa yhteyttä. Vastan jälkimmäisen yhteyden oton aikana minun koirsa oli tullut haukkua. Traktori tuli aika lähelle niin ettei vetomatkaakaan tullut kovin pitkälti. Tästä koirasta saimme vielä monta ilon aihetta, Anasta ei odotuksista huolimatta tullut koskaan hirven haekkuja. Tästä pyynnistä jäi mieleeni että hukkasin pumikon joka oli minulle edeltäin mieluisin, sillä oli saanut sen syntymäpäivälahjaksi. Löysin sen kuitenkin seuraavana päivänä olin saanut sen rakkaamattaiseen pysty paikalle jossa oli käynyt pesemäsen, sekä kätän. Sunon karhukoiran kohta launusta ja arvokkeeksi, se joutui hukkaan sitä haettiin kyliltä se ei tullut joko se varastettiin, joutui ylijätetuksi ja se jäi kaitteille tai pedot sudet tai karhu söi. Sen kahtaloa ei pystytty ratkaisemaan.

Oli ensimmäisiä hirven metsästys päiviä loka-
kuun puolivälissä. Koko lähenevän ympäritys-
on passitettu, Tastulan tienvarsi miehet noin kah-
den sadan metrin päässä toisistaan. Istumme sähkö-
linjalla selkällä tielle päin, tie kulkee noin viiden kym-
menen metrin etäisyydellä. Lähenevä on ajiteltu pari-
senkymmentä vuotta sitten ja sen reunat lykkäävät
mäntyä kuin turkkia paikoin ruusta on ja noin
kymmen metriä pitkä ja tiheä. Auno on maas-
tossa nuoren harmaa pystykaivun kanssa. Koiralla
on hirvi haukussa taitaa olla muori mukikka
koska ei oikein pysy kauan samalla paikalla. Auno
on mukava muttei ole päässyt ampuma etäisyydellä
hirvi on liikkuvaa lajia ei asetu haukulle vaan
siirtyilee. Nyt taas haukku katkeas on tuolla edes-
sä ei korinkaukana. Tätä on kestänyt jo kahte-
kymmen, olimme radioketjulla yhteydessä ja päätän
me istua niin kauan että se bieltä tulee jonkun pas-
siin. Kuulen Laurin naapuri passista huutavan
minä nimeltä ammu! katson sinne päin ja
näen hirven meidän passin välissä, Lauria ei
näy missään Laurin ääni kuuluu uudestaan
minä olen täällä kiven takana suojassa
ammu! Aunan hirven ohittaa kiven juuri
ennenkuin se menee metsään laukaisen, ja siitä
kosta näen, että alle meni. Myös Lauri ampuu
mutta puuta on jo edessä hänelläkin kumpikin
laukaus menee ohi. Selostan johtajalle tilanteen, nyt
siirretään passiketjuja noin puolitokilometriä seuram-
me rajalle saakka. Mauri Lauri Risto ja minä lähemmme
heti laput miehet passittavat Tastulan järven takaa aine-
meihin asti peltoaukkojen väliset kulkusunnat ja urosta
ja vasaa vain saa ampua. Erkki tulee myös ajoon
mukaan hasmaansa kanssa. Ohimme pikiviriten taaim-
maisreki Lauri jää ensin me kolmestaan jatketaan.
Risto kävelee edellä johtaja Mauri viimeisenä. Yhtäk-
kiä Risto pysähtyy, olimme linjalla lehviä ja kakki-
vasaa menee linjan ylästä noin sadan viidenkym-
menen metrin päästä. Tien tuke Erkin koiraa jonkin
verran jäkessä, odotamme pikku tovi ja haukku alkaa

sieltä minne jätimme auton. Kehotan Pista ja Mauria yrittämään haukulle olen turkishaarit päällä ja koras- ta kävelyt aivan läkähdyksissä. Pojat lähtevät ha- lukkaasti, koiralla on nyt seisonta haukku. Katson lin- jalta soivan mättään lataan aseeni laskeen repun maa- han ja istun odottamaan mitä tulemaan pitää.

Kuuntelen koiran haukuntaa ja koitan kuvitella mi- kä siellä on tilanne. Katsoessani linjan suuntaan sinne mistä äskeiset hirvet tulivat näen kun hirven valkoiset jalat vilisevät kuusikossa tulee samaa jälkeä ja pysähtyy linjalle. Olen istuma aseen- nassa mostan kivääriin näen hirven pään pitkät hanko sarvet mutta paksu abhaalta oksaton tukkikuusi peittää lavan siirran asetta kymmenen senttiä puun run- gosta taakse päin ja laukaisen. Hirvi törmää suoraan eteen yli linjan kuusikkoon, eikä sitä enää sinne näe. Kävelen paikalle mihin sitä ammuin en näe kuudessa mitään luodin osumaa. Kävelen eteenpäin nyt näkyvät osumamerkit sammat on verisessä vaahdossa seusaan katsoessani sulasta maasta hirven jälkiä maa on kuin bettaa on uudempiä ja vanhempiä jälkiä, noin viidenkymmenen met- rin päässä näen kaatuneen kuusen törrin siinä- kin on varte hirveä en kuitenkaan löydä. Taloan linjalle takaisin haen radiopuhelimen ja avaan sen ensiurumäimen josta sieltä kuului oli johtajan kysymys että kukaan siellä ampui. Sanoin että sama obiam- puja kuin aamullakin, on hetken hiljaisuus, sitten jatkan että olen ampunut isokokoisia uros hirveä mutta etten ole löytänyt vielä osumamerkit kyllä on hyvät ja että tarvitsisin koiraa. Samalla pu- huessa olen kävelyt takaisin siihen paikkaan johonka olin hirveä ampunut, kun huomaa linjalla parin sadan metrin päässä mustan mättään, kävelen lähemmäksi näen mättään päällä vaaleanpunai- sen pyöreän pallon liki jalkapallon kokoisu. Kävelen luo hirvihän se siinä makaa kuol- leena ja tuo palle on vaahdokupla osumakoh- dalla kukkot ovat graminat tuolaisia kypsiä jotka kaukaa näyivät suurelta pallolta. Aivan

selostyksen mukelimeen ja saamme turkistarkalta trak-
torin jämsätukanhaan saamme hirven käytetyksi.
Hirvi oli erittäin isokokoin uros, sillä oli nelijalki-
set pitkät ja keihäsmäiset sarvet. Tämän kaadon
jälkeen loppuivat hirven taisteluissa kolhitut ja
kuolleena löydetyt hirvi urokset. Tämä hirvi si allit
se sama hirvi jota olimme aamulla jahdannut,
ammuinme sen seuraavana viikan reitillä.

Kaisa on metsästäjän paras ystävä. Toisen
yhtä tärkeä on ymmärtävä vaimo ihminen.
Silloin kun kosin yhtä ja ainoaa naisen puolta,
kerroin hänelle metsästysharrastuksestani. Kerroin
juusta jaksain mitä Hän joutuisi kokemaan minun
vaimonani. Vielä tuonkin jälkeen hän oli valmis
tulemaan vaimokseni. Hän lupasi, ettei Hän ole
esteenä minun harrastukselleni. Hän on pitänyt
lupauksensa, koskaan en ole saanut poikkijaloista
sanaa Häneltä kun on ollut kysymys metsästyshar-
rastuksestani, jään vastoin, aina
kun olen hieman alla päin Hän on kehoittamassa
minua harrastukseeni jäsini. Olimme kiltantunnet
joulukuun kahdeskymmenes päivänä, Hän oli meillä
kotona, miten allakaan Joulu kuun kahdeskymmenes
kolme päivä oli täsi hyvä ilma monna
metsällä, Heino soitti ja sanoi olis ruusakka
liikunut ajasaaren syrjässä olisikahän Sysistä
ajamaan, sanoi että on. Sähdimme, Heino
oli odottomassa minua sorjissa paikassa.
Sysi oli täysin musta juhtaasti sekarotui
nen pystykorva hoiira, jonka oliin opettanut
ajamaan myös jänistä. Tulimme jäjille jotka
Heino oli nähnyt, vanha lammak haka aito riu-
riste vaimistettu luter aito oviesta oli ruusakka juos-
sut. Sanoin Heinolle: jää sinä vaktin tähän
tien ja aidan risteykseen, minä menen tuonne
vetoajan varten jos se vaikka karkaa vetoajan
vasta. Saksen Sysin vrti ja tähden kühämäjän
sanoitun niemäin, varten. Kukaan en kerkiiä
alla passissa kun Sysi saa ajon. Ajo läte

Heinoa koki, mutta lankausta ei vain tule. Ajo etenee, siirtyy tielle mutta sekään ei auta. Sysi / kyhä osaa ruskon ehätykset selvittää. Ajo kestää, pian lyhyt päivä joulukuinen aikaa pä- mästä. Jossain vaiheessa rusakko tulee viemä- rille ja putoaa lumen läpi, sulaaan veteen. Pakka- men ja märkä tukki tekevät sen eturomisen vai- heeksi, koira alkaa saarnuttaa, mutta päivä myös alkaa hämäästä. Japaan Heinoon, Heino kertoo, sillon kun ajo lähti. Hän oli aivan vieressä rusak- ko tuli aidan takana, väräsi ennen kuin se tu- li tänne kohdalle, se tuli aidan saosta samalle puolelle jännekin tänne jalkojen välillä, minä ettei Hän joutunut ampumaan. Nyt tuli myös juteksi, että minulta on Myrskyä kotona en si käymällä. Kun Heino tänne kuuli Hän sanoi, että nyt on metsästä päätetty, ota koira kivi ja mennään meille.

En oikein tajunnut Hänen ajatuksen järke- aan, yaa hieman ihmettelin, tein kuitenkin siinä kuin Hän oli ehdottanut, otin koiran kiin- ni ja menimme haile. Heino sanoi, että hän on, leusastanut, pian edellisenä päivänä ja antoi, sian dihaa minulle aika tiiviksi. Lisäksi Hänen emäntä keitti majavat kahvit. Koko päivä oli tässä tullut tuksaava tuhin kotiin, mutta sormus oli vielä morsikkoi- sosmessa. Hän tuo mainⁱⁿ jota Rakostan sanai, minulle jos jänneksen liha on näin hyvä se on alla vaikka joka päivä jänis metsällä. Tällai- nen väimö minulle on, Anka Simulla. Neljäkym- mentä ajastikaa on mennyt tuosta tarapuu- masti josta tässä kerrain, Heino tuo jassas ystäväni on ollut joissa keskuudstemme. Hänellä ei, mennyt väimönsä kanssa yhtä- hyviä, heille tuli iso, alkoiolla oi aina osa osansa, olen menettänyt hyvän kaverin, ilaisen lauhureikon. Elämä on tällaista.

Tulin Saukkokankaan yli kävelen tänne huvilalle.
Halusin kunnella kersään ääniä, ilma on kyl-
mänlainen. Etanulla kaunaiti luntakin, mutta
päivällä se sitten kirkastui. Jotain kuulun
teeren pulputus tuolta tänne suunnasta jokivarresta
Tulossa lähti naaras teeri, yksinäinen" siltä tus-
kin vielä on pesää. Eijon muistella tässä Repoa
tuota suurikokoista Englannin kettukoira. Olin aloit-
tamut kettu tarhauksen 1976 vuonna, myöhemmin
oli myös minkkiä sekä syrikoiraakin samoin
hillesiä mukana. Tänään olin paikani, jarkon tar-
halle ihan jatkaa tuolla samaisella tarhalla jossa
minun mieluutteni vuodet poortasin. Laitimme
sieltä juottoja ja pesäkoppeja paikalleen, sieltä tu-
li mieleeni tämä muistelu.

Oli kahdeksan kymmen luku juolivaalin paik-
keilla, elettiin syksyä laumiaki oli väkän beitel-
lyt. Edellisenä iltana oli tullut lunta noin
viisi senttiä yön aikana kuitenkin suvennut.
tarhalle tullessani huomasin talojen ympärillä ketun
jalkia silloin ei vielä ollut verkko aita tarhan
ympäristä. Kierrin talot ja katsoin olisiko jokin
häkin pohja rikki olikan joka häkissä kahdesta meljään
nyt jo aikuisia sinikettyjä. En kuitenkaan löytänyt
sellaista jalkkaa, eikä luukkyökaan ollut auki jäänyt

Olin lopettamassa syöttöä kun naapuritarhalta tu-
Seppo ja kehoi että häneltä oli yhdestä häkistä pohja
revennyt, kaksi valkoista ja yksi sinikettu oli päässyt
karkuun. Se on aina koskis pullo jos saat ketun kiinni.
lähdin oitis tarhani alajuokelle rämeelle katselmaan mihin
että sinne oli mennyt ainakin kaksi kettua, hetimiten
näin aja penkalla siniketun kirsin sen taakse ja ajoin
sen metsäojan risteykseen niin että sen oli pakko mennä
veten kettu oli niin lihavassa kunnossa että se oli
helppo saada pehmeästi gasta kiinni. Hänestä se
otetaan tarhakettu kiinni sitten äkkiä ilmaan ja
heitetään kainaloon pää mihin seljän taakse sil-
kin ei se pääse puremaan. Kaunoin ketun tar-
halleni laitoin tienvarsihäkkiin sinne olimme sopineet
että paneu mikäli kinn saan. Suvesi satoi vettä

Yritin vielä seurailla toisten pätkiä vaikeaa se oli. Vihdoin huomasin kuusitärkin jonka juurella okrien alta näkyi valkaisu. Astelin hieman lähemmäksi oli viimein noin puolen toistametrin etäisyydellä kun heittäydyin ketun päälle. Olim ennen jo ottanut kiinni käsistä että saisin paremman otteen. Sain kiinni mutta otte oli huono kettu hyppi ja tempaili kovin tavallisesti se antautuu kun jääsee kiinni, mutta tämä olikin toista lajia, sain naarmuja käsivar-siin takajaloista kun se yritti vapautua, otin hän-tä siinä ei ollut vain tyyri. Äimistyin oli ottanut valkeaisen jäniksen kiinni eikä se pysynyt käsissäni se siinä äimistellessäni tempaili kaskuun. Kävelin tarkalle mietiskelin kävellessäni olisikohan Seyno työntä koskikseen myös jäniksestä.

Sähdin kotiin hakemaan reppoa. Kiersimme tarkaus alu-sen alareunaa noin puolen kilometrin päästä alko reppoa kijahtelu välistä se siirtyi hieman minua lähemmäksi. Sitten ääni alkoi soida yhdellä paikalla tulin luo koira haukkui kettua noin metrin ketun edessä karkealla äänellä kävelin viereen kettu näki minut ja tuli suoraaan minun luo ja antoi ottaa kiinni ikään kuin olisi hakenut turvapaikkaa. Yksi ketuista oli mennyt pikitielle mutta sitä ei silloin enää löylynyt. Sain sen parin viikon päästä jos se sama oli saadon kettu kuitenkin silloin se oli jo niin villiintynyt että jätin ottamaan arvomalla, eikä se kestänyt koi-ran haukkia paikalla vaan siirtyi kuin punakettu.

Monet kerrat olen parhaalle kiinni tuolta reppolta tarkakettuja ja melkein aina seisontahaukulta, uskoisin niin, että koira oli tottunut tarkalla sinikettuun niin että se koskaan käynyt niihin kiinni sehän oli si yhdellä rauhaisella pusaissut ketulta niskaan mussakaksi jos olisi hakenut. Hopea kettua se taas ajoi miinkin punakettua valtavalla menolla ja haukulla, kunnes kettu meni luolaan, siihen tuskin tarvittiin puol-ta tuntia kauempaa.

13.10.99 Lokakuun hiven metsästyskausi meneil-
lään, olemme kuitenkin siinä nyt metsästyskauden
alilla. Se ei kuitenkaan tarkoita sitä, ettei kö
metsällä käytäisi haukuttamassa koisaa, ja paikun-
tamassa hirviä. Toissa iltana kävin Pyran metsäs-
tyks kaverini Hannin kanssa autolla etsimässä
hirviä, löytyikin emä kahden vasan kanssa syönä
pellolla taalla Isonkankaan lähellä. Meidän ailen
yöyöllä. päivän kyseiseen alueen rajahe tarkoi-
tukseksi saada koisalle haukku. Yöimme koisun
Pursan kanssa kuitenkin toiseksi sillä Tikka oli
jo aamu-vaspiaisella ollut koisansa kanssa sa-
malla alueella. Haukku en näinollen kuitenkaan
saanut kahden tunnin kannukseen, otin koisun pois
ja tulimme kotiin, koisa oli aika väsynyt, syö-
ön ainoastaan minun, Pusa on saanut liian
vähän liikuntaa.

Tän tullen päätämme vaimoni
kanssa että lähdemme katsomaan ja hirviä jos
vaikka joku olisi ruokailmassa pellolla. Yöim-
me tänne saukkarantaan. Hirviä ei kuitenkaan nä-
kynyt, mutta jotain muuta.

Vaimo ajaa ja minä yritän seurata maastoa
olemme jo omalla alueella, pyritä on tian kahde-
suolta juissa, ajamme hitaasti pyritä maasee ma-
lemmista pelin juihin, minulla on ase mukana mutt-
en kuitenkaan lähde yrittämään, on mukava
tuomunpana seurata niiden digityste.

Ajamme hutilan obi peltoaukko jatkun, on osaa
sanoa kumpi sen ensin huomaa, mutta pelolla on
joku eläin hämää häntä ajamme liikemäkki.
Essin emme tajua mikä se on, on jo aika hä-
mää, hirvi se ei ole, eikä karhu, ruskean
hasmaa ja syö heinä. Ajamme lähemmäksi
hämää häntä, vaimo ajaa tuumunne sinulle
matkaa on noin viisikymmentä metriä, nyt tun-
nistau eläin on metsäpeura. En ole ennen tavau-
nut sitä luannon neuvainena. Aikealla on joku
resemällä tie jota mutt ajamme peura on pelolla
ja kavelee terää kolmista piikkä kahden

Ajamme kirjaa pensan rinnalla, ei se meitä pelkää!
Tuossa paikassa missä joki ja tie yhtyy
olemme noin hidenkymmenen metrin päässä
penrasta. Penralla on sarret mutta kunnat
neijä niikkä puolella erittäin sisot. Sarret
suohimatta pidän etäitä vaatimena jolla ei kun-
terkaa ole roasaa mukana.

Käymme käntymässä edessä olevalla puto-
aukkamalla, ja tädemme latti takaisin myt penra
on tiellä ja puokse sitipitkin meidän edessä
ja hyppäät siltä yli metsän puolelle, olemme hal-
tiassamme malonamat giemme huilalle. Huilalla
raunassa hitkolla on saukon jälkiä taas sen
pölyön, mutta olemmehan saukkarannassa.

Terve tuloa villipensa näihin maisemiin
saman saukka.

Alexi

Mieluisa ~~esitelys~~
esitelys.

Vuosituhaunen 9. ensimmäinen metsästys ^{Hirjen} päi-
vä alkoi kuivan kesän jälkeen sataisena, 90-
mulla päivä näytti mitä joltiseltakin kuitenkin
harmat pilvet peittivät tienoot.

Säädämme Laurin kanssa, Miesveden jelloilta mu-
kana hirsikoise Ruusa, pienoinen tuulen viire
kay etelästä, minä tietenkin lähelle vastatunberg.
Tuulen päältä lähti Erkki Ruusan rajan ~~kauppa~~ Vi-
kin kanssa. Kolmas koisamies Erkki hänkin, josta
käytän tässä nimitystä Eki lähti Ajiston takko-
kellun jelloilta, idän suunnasta. Alue on laa-
in ykteenäinen metsästys alue seuramme alueella.

Kierämme Laurin kanssa ihan taka rajan passin tu-
tumaan, koisa ristatlee etu puolella mutta haukkua
ei saan tala. Eskustelemme Laurin kanssa, hän on
Metsänhoitoyhdistyksemme nuoraja metsäteknikko hän
kokoilee sinkälaisia vahinkoja esim. Metsä aihe
uttaa istutus alueelle, hän myös vie minut istutetu-
tulla.

alueelle. Esity on konkreettinen, hän näyttää miten metsä on syönyt istutetut taimet jäsmestään. Metsän jäljet näkyvät laikuissa ja taimien latvat ovat syödyt. Etenemme istutus alueen reunaa lähes jokaisen taimen kärki on katkaistu, ja kuin pitkäksi iin päälle lähtee edestämme metsä lantaan reitillä ryminä.

Jatkamme matkamme, vielä matkaa passilinjaan on pari kilometriä. Lauri menee minusta vasemmalla hän kuulee ryminä ja piikkaa minulle, tulen tykö. Ruusa häipyy, Ekin koira tulee myös paikalle, sekin menee Ruusan mukana. Haukku ei saan kuulu, etenemme Vattiketjua kohti. Etu vasemmalla kuuluu nyt haukku alkaa sataa, ohitamme reitti linjan.

Neuvottelemme Laurin kanssa, sanon hänelle mene sinä haukkuun tulen alle minä kiersän tulen päälle, jospa näin onnistumme painostan hirsien Laurille. Kuuntelen haukku, kyllä on se Ruusa, tuo hieman usomainen tuntuu oikein tutulta. Kiersän tulen yläpuolelle meitä haukku siistyy koko ajan edessäni, vettä sataa.

Nyt hirvi siistyy takaisin passiketjua kohti, koisan haukku on yhä kauempana. Hain kohta olla näkö-etäisyydellä, mutta nyt on edessäni rasin kaadettu noin kahdenkymmenen metrin levyinen linja hirvi on tuon syönikön jo ylittänyt. Konttaan syönikön läpi, näen hirvet emon ja Vasa, en vain pysty ampumaan, ovat valjapaana. Kohta ovat passiketjussa, seuran koisan työskenteleä osava se on. Edestä kuuluu laukauksia, ne tulevat noin puolen kilometrin päästä. Hirvet pysähtyvät, kääntyvät nyt vasemmalla, näen ne nyt hyvin emon on kuin tarjottimella seuraan vasaa, nyt jo kirkas ristikkolla nyt on paikka, annan palaa.

Vasa juoksee muutaman askelen, edessä on tulen kaato hyppää yli siihen jää, menen tykö, samassa kuulun takaa, järkeä? Etki sisää takana noin viidenkymmenen metrin päässä. Kyllä

se jäi. Kävelen pistämään vasaa, koisa on
vasan luona, katseen väpän ihmissämi kois-
sa on Erkin vikke, olen angrannut hänen koisan
hirsven. Erkki tulee kaadalle ja onnittelee kaadon
johdosta, ja kehoittaa, että myöskin seuras hank-
kia, mutta näki minun menevän edellä ja
odotti vain mitä saan aikaan. Pahoittelun
tärkkimästä luulin tosiaan, että koisa oli Runsa
aina siihen saakka kun kaadalla huomasiin että
se onkin uros.

Runsa ja Erkin koisa loivat uros hirsven pas-
si ketjuun josta minä kuulemani laukaukset oli-
vat pörsäisiä. Eki saa puhelimella vetensä rakta-
rilla noutamaan molemmat hirvet autotien vasten.

Iltapäivällä jatkamme vielä samoissa maisemis-
sa, vien kuitenkin koisani kotiin ja tuon hyssytän
mutkaan passi mieheksi.

Vahtipaikalleen tulee kuitenkin nainen, on me-
nossa karsaloita poimimaan alueelta jossa pyynti
on menossa. Keskustelemme jonkin aikaa, ja hän
jatkaa vahtiketjun sisään. Otan aseistani patsuu-
nat pois ja lähdän hänen mentyään kävelemään
autolle.

Taikauskoka, ei meidän kokemusta, jos nainen
tulee ja hädissä vastaan tai ennen jättiin mennessä
on parempi kun lähtee kotiin, väin on! Mä nä
jos kukaan sen tiedän.

Hi särkinen.

Oli vuosi 1997 minulla oli ensimmäistä vuotta
nykyinen hirttikone Runsa. Olimme Järven kaussa
jossa jylhän takana, passitettu oli Kauraveden
tien varsi, sekä Pläkkisen tie-polkku aina
Pläkkisen järven sanaan asti. Lisäksi ketju oli
pohjoisessa kaarlan rajassa tuntumassa.

Muodoltaan alue oli kiikamainen, me lähdet-
tiin tämän kiikan piikistä. Kävelimme hiljal-
leen, koiralla oli haku päällä, tutkasin koisaa
tutka näytti taakse sinne mistä olimme tulossa.

Pian kuuluu koiran haukkauksia, ja syminää

Hirvi tulee kohti mutta pysähtyy näkösalille, mutta seisoo nyt taimistossa en erota sarvia, meillä on oikeus ampua vain urosta aikuisista, sekä varaa. Koiria saattaa hirven ja alkaa haukkua. Alen-
me tuulen päältä hirvi saa meistä hajun ja sitten sitä vieläään, jari seisoo kunsikan ja taimiston sa-
jalla linjalla hän näkee hirvellä tyhji sarvet, mutta ei kerkiä ampua.

Amman puhelimella tiedon vaktimiehille, että koiria tuo tappisarvi urosta. Ei mene kovinkaan kauan kun laukaukset tulee. Kysyn heti la puhelimella, että onko koiria mukana Elias vastaa, että ei ole näkynyt parin minuutin kuluttua kuitenkin korjaa, että koiria tuli, pyydän ottamaan kiinni ja kytkemään, vastaus ei se minnekään lähde sillä on muuta tekemistä se pasturoi koko hirven. Ammaja Lauri kertoi, että hirvi tuli kovalla hyppyllä mutta niin läheltä, että hän päätti yrittää ja onnistui myös.

Hirven veto tienvarteen oli luku sinänsä, Maasto johonka hirvi kaatui oli rämettä liki kilometrin matkalta. Metsäojia kalmen neljänkymmenen metrin sätekin täynnä vettä, puusta kymmen metristä har-
ventamatonta nurikkaa. Ysitimme mennä suorinta tietä, tästä oli kuitenkin luovuttava. Viimein kek-
simme, että vedetään hirveä ojaan pitkin, toinen käysi toisella puolen ojaan ja toinen köy toisella
molemmissa kalme miehiä, tämä tapaa oli ma-
nin verrain keveämpää, tulihan hirvi täydessä vesiojassa kuin vene ikään ja Ruusa oli koko ajan kyyrarinä rukon päällä. Välillä koiria putoili jopa uyyteluksiin, mutta aina se terhakasti kävi uudelleen kyytiin.

Traktori oli odottamassa koraamaan seu-
nassa, sekin oli tullut vetelän kurun yli jossa metsä ojan ylitys oli tehty ojan pohjan kautta
kovaa maata löytyi syvien raiteiden alta
mutta peräkarsy oli pitänyt jättää ojan taakse.

Tämä kaato oli Ruusan ensimmäinen hirvi koiran
minulla ollessa, vaikka sitä ei seisontahaukusta saa-
lukaan. Samana syksynä pääsin itsekin kan-

taktiin Ruusan haukulle. Oli viimeiset luvut enää käyttämättä, neljä aikuista ja yksi vasa edellisellä päivänä oli meidän pomppu ampuvat tappisarve uroksen, en ollut tuolloin mukana. Seuramme on jaettu kahteen eri pyynti ryhmään, olisihan niiden kymmenen miehen seurue liian sarkas sautuinen liikuteltava. Ennen ^{hiivien} metsästysten aloitusta oli sovittu että uroshirveä sekä kaksoisvasarista toisen saa aina ampua, jos taas ampuu naaras hirven tai yksös vasan, on siitä seuraamuksena ajo vuoroje ilman asetta yhdestä viiteen päivään.

Alimme kokoontuneet särkkisen lielle, minun osalle tuli alisärkkisen puoli, toinen koiramies meni tien ete-itäpuolelle. Jähtäjä sanoi tänään siltte ammutaan vain yhtä vasaa. Protestoin heti voimakkaasti ja sanoin että hänen tulee naurattaa niitä sääntöjä joitka kokouksessa oli yksimielisesti sovittu, ja onhan meillä neljä aikuisen lupaa käyttämättä, lisäksi sanoin ampuvani uros hirven jos sellaisen tapaan, katsotaan sitten miten käy.

Saitoin koiralle luttan kaulaan ja lähdin En kerinyt kävellä kuin parisataa metriä kun koirra edellä peltoaukealla saa vaimen ja lähtee kuono pystyssä pellon yli rämeelle kohta alkaa haukku. Tuo räme jossa haukku käy on vain sataviisikymmentä metriä leveä sen lakana isompi peltoaukio. Palaan väivikkää takaisin metsän suojaan ja alan kiertää vasemmalla, ettei tarvitse mennä aukiolle. Kotta olen kiertänyt tuollaisen uun muotoisen lunkin ja pääsen samalle rämeelle jossa haukku käy. Rämeeen halki kulkee metsäoja jota pitkin etenen samalla se antaa näkösuojaa. Näen hirvien liikkuvan, koira haukku on tiheää, yht äkkiä hirvet peljestyvät jostain ja ravaavat minusta pois päin peltoaukiolle kovalla ryminällä. Käytän hyväkseni hirvelauman aiheuttamaa melua ja juoksen nopeasti pellon lähteen. Pellolla seisahden neljä hirveä emo ja kaksi vasaa vierekkäin lähinnä minua siinä uros

hirvi. Koisa kiestää lauman lakapuoille haukkuen,
otan usoksen ristikkole ja laukaisten se syntää pois
päin ja toiset seuraavat sitä samoin koisa.
Edessä on aukio kankaan selkä jonka taakse
hirvet katoavat. Kävelen tuolle kumpareelle, kunn-
telen haukkua ei vain kummu näen tuolla pellolla
jonne ammuin miehen tulevan, nyt tiedän mitä
hirvet peljestyivät hän tulee tuulen päältä. Otan
tutkan ja alan tutkata koisaa, se näyttääkin koi-
ran olevan hyvin lähellä. Viimen saan oikean
suunnan koira on näköetäisyydellä ja pehmut-
taa hirveä. Hyvä on osuma keuhkoihin on käy-
nyt, ei tule pistettäessä vosta. Ari tulee tuolta pel-
lolta auttamaan suolistusta, samassa tulee kaksi
laukausta minun autolta päin. Arilla on la puhe-
lin ja hän saa yhteyden johtajaan ja selvittää ti-
lannetta. Siellä on ammuttu vasa, päivän jahti
on päättynyt.

Kolme päivää siitä tuli asettomana ajamiehenä
ajoa, mutta olihan minulla Pusa mukana, ne
päivät opettivat minua naakimaan hirveä hau-
kulle olihan minulla nyt vasta kunnan hirvikoira
ja hyvää aikaa.

Hiksi alias.

Pentti Kausala

69600 Kaustuna